JULY 2003

SOLIA
THE HERALD
JACKSON, MI

VOL. LXVIII, No. 7

RECEIVED
FEB 19 2004
P.A.O.I. LIBRARY

"Let the little children come to me . . . for it is to such as these that the kingdom of God belongs." **Mark 10:14**

SOLIA
THE HERALD

VICE-CHAIRMAN:
Right Rev. Bishop Irineu Duvlea
ENGLISH EDITOR / SECRETARY:
Protodeacon David Oancea
ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunză
INTERNET PUBLISHER:
Mr. Lee A. Costache
STAFF:
Rev. Fr. Remus Grama
Mr. Mark Chestnut
Mr. Tom Rosco

CHAIRMAN:
Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for $15.00 per year: United States, $20.00 per year: Canada, and $25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: http://www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

Old Europe & New World,
His Eminence, Archbishop Nathaniel 3, 12
Children & Church, Protopresbyter
Alexander Schmemman 4
Convocation - 54th Annual AROY Conference 5
Our Souls Need the Divine Liturgy,
Rev. Fr. Dr. Cornel Todeasa 5, 11
ARFORA Congress 2003, Corina Phillips 6-7
Archbishop Blesses Iconography at St. Mary Cathedral 7
A Eulogy in Memory of Very Rev. Fr. Petre Popescu,
Alex Popescu 8-9
Warren Parish Hosts Pan-Orthodox Retreat
for Children, Rev. Fr. Eugen Rosu 9
Serbian Patriarchate to Canonize Bishop
Nicholai Velimirovic 10
OCA Seminaries Graduate Thirty Eight 11
Hierarchal Schedule 12
Parish Register 13-14
Financial Report 14
Calendarul Solia 2004 Advertisers Contract 15
Solia Financial Report 15

Romanian Section

Comunitatea Ortodoxă Română din America de Nord,
+NATHANIEL, Arhiepiscop 16,-17, 22
Prea Sfinţitul Episcop Vicar Irineu a Sărbătorit
Paştile în Metropola New York,
Ierodiacon Sebastian Dumitraşcu 18-19
In Memoriam: Pr. Dr. Petre Popescu, Omagiu
Unui Om Şi Preot Adevărut,
Preot Dr. Nicolae Stoleru 20, 24
In Memoriam: Părintele Dr. Petre Popescu,
Victor Roşca 21-22
Valerian D. Trifa, "Pastorale", Alexandru Nemoianu 22-23
Educarea Creştină a Familiei, Maica Preoteasă 23-24

COVER: A watercolor drawing by G.A. Skotina from the book **The Path to Confession,** a book for family reading presented to Orthodox children by Fr. Artemy Vladimirov, and available from Unexpected Joy Press, PO Box 265, Ash Grove, MO 65604 Tel/Fax: (417) 751-3183.

EIGHTH CONGRESS OF MACEDO-ROMANIAN CULTURE

The 2003 Congress of Macedo-Romanian Culture is being held in conjunction with the Centennial Celebration of the Romanian Society ***Farsarotul*** on July 4-6, 2003, at Sacred Heart University, Fairfield, Connecticut. The aim of the Congress is to provide a national forum for the presentation of scholarly studies, discussions of specific problems and activities concerning the preservation and promotion of the Macedo-Romanian-Vlach language and cultural heritage. The Congress is held through the support of St. Dimitrie Romanian Orthodox Church (Bridgeport, CT), the Romanian Cultural & Benevolent Society Farsarotul and the Romanian Society Perivoli. For more information, contact: Dr. Aureliu D. Ciufecu at (203) 371-8743 or (203) 285-2160. ❊

AROY COTILLION BALL DEBUTANTE INFORMATION

All young ladies between 15-18 years of age and who are members of AROY, are invited to be a Debutante in the 2003 AROY Cotillion to be held on Sunday, August 31, 2003, at the Ballroom of the Radisson Hotel, Rosemont, Illinois. To receive eligibility requirements and application materials, mail or email the following information to one of the addresses below: Name, Age, Address, Phone, Email address, Home Parish. **Contact:** Diane Fleaka, 901 Palm Dr., Mt. Prospect IL 60056, Phone: (847) 593-1833 **jfleaka@aol.com** *or* Florence Nicolici, 1803 Wood Lane, Mt. Prospect IL 60056, Phone: (847) 827-0348 **fnicolici@aamanet.org.** ❊

Old Europe & New World

Leaders of many of major European nations bristled at a recently stated epithet, "Old Europe," flung at them by a high-ranking United States official. This title of dubious intent, it appears, implies to Europeans that they live in the past; and more offensively, Europe, itself is "passe."

The retort was immediate. How arrogant of this "New World" to judge the "Old World," and besides, Europe (the implication is there) doesn't care what the upstart continent of North America thinks nor does it need it. "We can exist very well without you, thank you very much!"

Transatlantic tempers boiled and are boiling and will, regardless of an occasional handshake and "photo-ops". Certainly, the US appellation will remain in the annals of history as a major gaffe, and the title will pepper diplomatic tête-à-tête "ad infinitum." Whatever ire and amazement the phrase raised, it bespeaks of two different existences which, nevertheless, are conjoined like Siamese twins. The development of North America is, for the most part, an unfolding of an extension of Europe beyond its borders; and on the other hand, it is a new entity different from and other than Europe (including by extension, Russia).

Both camps are correct to a certain degree. Europe is alive and well and tottering along a new course of unity in its history not too unlike the experience of the United States. Isn't it evident, after all, in the preeminence of the "Euro" over the once-mighty dollar? So who needs the new kid on the block? On the other hand, the United States has tramped onto the world stage either as a self-perceived sole super-power or is perceived as being a soloist super power-hungry entity which acts according to its own characteristic impulsive ways of the "Here," and the "Now," and the "Why not?" Rudyard Kipling once wrote, "East is East and West is West and ne'er the twain shall meet." Of course, he was speaking of other continents and other times. But is it not recognizable that Europe is Europe and North America, North America and that although sharing certain historical experiences, each has its own "life to live?" Europe should cease considering this part of the world as "grown-up colonies run amuck," and the US should cease acting as though Europe is an anachronism, a mummy to be displayed but not heard from.

The United States, "contra mundum," or "in spite of" the opposition to US policies from some major European nations, although with the (willing?) support of others, moved forward to implement what it decided needed to be done according to its own estimation of the reality. What will be the results of these actions is still being played out; but, that there is definitely a European frame of mind and a United States frame of mind cannot be denied.

How does this affect the life of the Church? Recently, while on a trip to Germany at the invitation of the Metropolitan of the Romanian Orthodox Metropolia of Germany and Central and Northern Europe, His Holiness, Teoctist, Patriarch of the Romanian Orthodox Church, stated that Romania is part of Europe and her future lies within Europe. At these words, I wondered and then agreed, indeed, Romania is an integral part of Europe; and, the nation and her people must expand in sharing the experience of the continent of which it is part.

It seemed very logical, indeed, that the Church of Romania should understand and support the development of her faithful within the context of the European theater. What happens in the rest of Europe immediately affects what happens in Romania.

By extension, the United States is not part of Europe, and her peoples cannot share and shape what takes place in Europe, just as Europeans should not attempt to shape the life of North America. This applies to the life of the Church as the prime sanctifier of the nation in which she preaches the Gospel. There is a Romanian saying, "Omul sfinţeşte locul" (It is the person who sanctifies where he lives). Although the Church is One, Holy, Catholic and Apostolic, history clearly shows that the Church adapts herself to local realities. Orthodoxy in Europe, the Middle East, Africa, Asia and the Americas, is the same sacramentally, theologically and morally; however, differing according to the social and political realities in which she is living the Gospel.

I applaud the Patriarch's observations about the role of Romania in Europe and ergo, the role of the Church of Romania in sanctifying its lands within the greater context of a united Europe. I would like to applaud all the patriarchs who also understand the need for a united Church in Canada and another in the United States, so that the Church can sanctify these lands "according to the needs of each."

Canada and the United States long ago ceased to be colonies of Europe and have "made it on their own!" One ceased through warfare and the other through a longer process of change. Nevertheless, Orthodoxy has existed for over two hundred years in North America; and certainly, the Church is living the fulness of the faith and is united sacramentally. Sacramental union, however, is not the fullness of ecclesiastical union in the One Body of Christ.

Sometimes, no, most of the time, we speak of the Church "here" and the Church "over there." In this way, we are speaking about the administrative differences, because even "over there," each nation has its own hierarchy and administration and spiritual life. There is a growing impatience among the majority of Orthodox Christians, clergy and lay, who vociferate or tacitly endure the silence of the Mother Churches

Cont. on page 12

Children and Church

By Protopresbyter Alexander Schmemann

As a general rule, children like attending Church, and this instinctive attraction to and interest in Church services is the foundation on which we must build our religious education. When parents worry that children will get tired because services are long and are sorry for them, they usually subconsciously express their concern not for their children but for themselves. Children penetrate more easily than do adults into the world of ritual, of liturgical symbolism. They feel and appreciate the atmosphere of our Church services. The experience of Holiness, the sense of encounter with Someone Who is beyond daily life, that *mysterium tremendum* that is at the root of all religion and is the core of our services is more accessible to our children than it is to us. "Except ye become as little children," these words apply to the receptivity, the open-mindedness, the naturalness, which we lose when we grow out of childhood. How many men have devoted their lives to the service of God and consecrated themselves to the Church because from childhood they have kept their love for the house of worship and the joy of liturgical experience! Therefore, the first duty of parents and educators is to "suffer little children and forbid them not" (Matt. 19:14) to attend Church. It is in Church before every place else that children must hear the word of God. In a classroom the word is difficult to understand, it remains abstract, but in church it is ***in its own element.*** In childhood we have the capacity to understand, not intellectually, but with our whole being, that there is no greater joy on earth than to be in Church, to participate in Church services, to breathe ***the fragrance of the Kingdom of Heaven,*** which is "the joy and peace of the Holy Spirit."

Church attendance should be complemented from the earliest days of childhood by the home atmosphere, which precedes and prolongs the mood of the Church. Let us take Sunday morning. How can a child sense the holiness of that morning and of that which he will see in Church if the home is full of the blare of radio and TV, the parents are smoking and reading the papers, and there reigns a generally profane atmosphere? Church attendance should be preceded by a sense of being gathered in, a quiet, a certain solemnity. The lighting of vigil lights before the icons, the reading of the Scripture lessons, clean and fresh clothes, the festively tidied-up rooms - so frequently parents do not realize how all these things shape the religious consciousness of the child, make an imprint which no later tribulations will ever efface. On the eve and on the day of Sundays and Church feasts, during Lent, on the days when we prepare ourselves for Confession

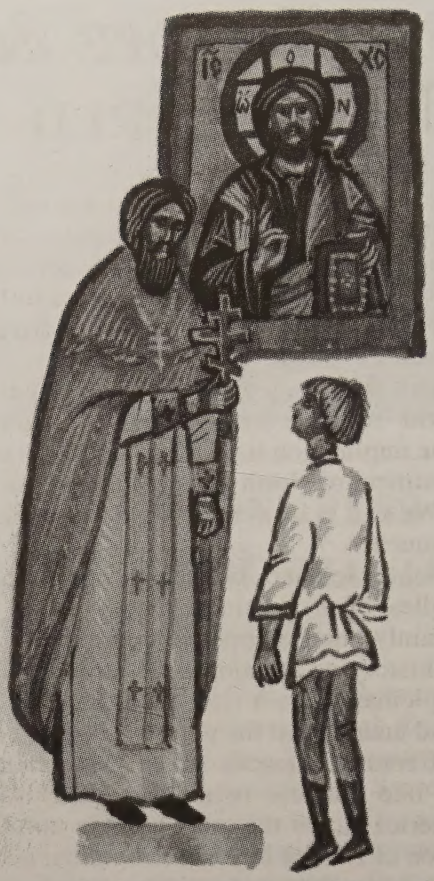

and Communion, the home must reflect the Church, must be illuminated by the light that we bring back from worship.

And now let us speak of the school. It seems self-evident to me that to organize so-called "Sunday School" lessons during Divine Liturgy is in deep contradiction with the spirit of Orthodoxy. The Sunday Liturgy is a joyful gathering of the Church community, and the child must know and experience this long before he is able to understand the deep meaning of this gathering. It seems to me that the choice of Sunday for church school is not a very good one. Sunday is primarily a liturgical day; therefore, it should be Church-centered and Liturgy-centered. It would be far better to have church school on Saturdays before the Vigil or Vespers service. The argument that parents cannot and will not bring children to church twice a week is merely admitting indolence and sinful negligence of what is important to our children. Saturday evening is the beginning of Sunday and should be liturgically sanctified just as much as Sunday morning. Why, in all Orthodox churches the world over Vespers or the Vigil is served on the eve of Feasts and Sundays. There is no reason why we too cannot arrange our church life according to principle: School-Vespers-Liturgy, where School would be for children the essential preparation and introduction to the Day of the Lord, His resurrection.

From the web site ***www.schmemann.org,*** *a site dedicated to the ever-memorable Protopresbyter Alexander Schmemann.* ❄

Convocation
54TH Annual A.R.O.Y. Conference

Children are the Heritage of the Lord

AUGUST 29 - 31, 2003

In accordance with Article III, Section 2, of the A.R.O.Y. Constitution and By-Laws, notice is hereby given that the Annual Conference of the American Romanian Orthodox Youth will be held at St. Mary Romanian Orthodox Church, 4225 N Central Ave., Chicago, IL 60634.

+NATHANIEL, Archbishop

Oliviana Grama — **President**

John E. Lazar — **Secretary**

SCHEDULE OF EVENTS

Friday, August 29

8:00 - 11:00 pm Registration at the Hotel
Pre-Conference National Board Meeting

Saturday, August 30

8:00 am Late Registration
Pancake Breakfast at Church
9:00 am Invocation to the Holy Spirit
9:15 am 54th Conference convenes (Session I)
12:30 pm Lunch
1:30 pm Conference reconvenes (Session II)
Election of 2003-2004 Board
4:00 pm Adjournment of Conference
Delegate Photographs
Great Vespers
7:00 pm Romanian Dance / Dinner - "Hora in Sat"

Sunday, August 31

8:30 am Matins
9:15 am Entrance of the Hierarch
9:30 am Hierarchal Divine Liturgy
12:30 pm Dignitaries Reception
1:00 pm Banquet in Cultural Center
7:00 pm Social Hour at the Hotel
8:00 pm Presentation of Debutantes
Cotillion Ball

HOTEL INFORMATION

Radisson Hotel O'Hare / Rosemont
6810 N. Mannheim Road, Rosemont, IL 60018

Reservations: (847) 297-1234. Mention "AROY." Room Rates: $79 (1-4 people); $99 (Business class); $119 (Junior Suite); $179 (1 Bedroom Suite); $258 (2 Bedroom Suite). Just completed $20 million renovation.

For more information and directions, go to www.conference.aroy.org or contact: St. Mary Church - (773) 736-1153.

Our Souls Need the Divine Liturgy

I've heard you say: "I can pray better
in the privacy of my home,
on the top of the mountains, in the open fields."
We are supposed to pray anywhere,
for the world is like His extended Church
and God asks us to pray without ceasing.

But prayer is not complete and sufficient
if we do not join with others in public prayer.
We are not only individual beings,
but also social beings.
We are born first in a family,
in the world of people and
we are "born again" from the water and the
spirit in the Church, which is just another
family, the family of God's people.

We must come together as a family of believers
to give thanks to God and ask His blessing.
For this reason nothing can replace
Sunday morning worship and
participating in the Divine Liturgy.

The liturgy means "the work of the people"
and it is the place and time where together,
brothers and sisters, mothers and fathers,
relatives of the Christian family,
we work out our salvation.
We are not born alone, we do not live alone,
we do not save our souls alone,
but we only die alone.
If that death is not followed by resurrection,
it can remain an everlasting death,
for then the soul is dead, and nothing can
resurrect a dead soul.

Sunday morning when we come together
in the Liturgy, we enter the Kingdom of Heaven,
still on earth, we pre-taste the Kingdom;
in church we are in God's house, and in His
presence; the angels join us in singing praises to
God and glorifying Him
who gives Himself to us,
who gives us the possibility of resurrection.

Christ gives Himself to us in Holy
Communion: His body and
His blood (shed on the Cross), Christ the
victorious One, who after the Resurrection
ascended to Heaven,
sits at the right hand of the Father
and prepares a place for us in Heaven.

Cont. on page 11

ARFORA Congress 2003

Delegates to the ARFORA Congress with His Grace, Bishop IRINEU

The 55th ARFORA Congress was hosted by Presentation of Our Lord Church Ladies Auxiliary of Fairlawn, Ohio, on the weekend of May 29 - June 1, 2003. The weekend began Thursday evening with a reception in the Hospitality Room at the Four Points Sheraton Inn. Several delegates from Michigan, Illinois, Pennsylvania, and Ohio, enjoyed food and fellowship with His Grace, Bishop Irineu, attending clergy, President Louise Gibb and the ladies of our Congress committee.

Friday morning began with breakfast and delegate registration. Delegates received their name badges with a "tri-color" ribbon and cross attached. As a gift from their hosts, a beautiful laser-cut wooden icon of The Presentation of the Lord was given to each attendee. The ARFORA Board then held their meetings until 12:00 noon, at which time lunch was then served.

After lunch, a Parastas was given in memory of the deceased ARFORA Board members and Spiritual Advisors. The 55th ARFORA Congress was then called to order by President Louise Gibb. There were 12 auxiliaries represented with 35 delegates in attendance. The meeting began with greetings and messages. Included was a message from past president and newly-elected Association of Romanian Canadian Ladies Auxiliaries (ARCOLA) Chair, Dr. Eleanor Bujea, notifying us that our Canadian delegation will no longer attend the ARFORA Congress, since they have formed the Canadian National Ladies Organization ARCOLA. The proposed budget was tabled until Saturday's session. Committee Reports were given highlighting the St. Elizabeth Project, Missions, Membership, and the St. Paraschiva Project. This year, the fundraising is coming along well, and there was some discussion about beginning a new project to help raise money.

In the evening, the theme was Italian pasta. A wonderful performance was given by an all female choir called "The Sweet Adelines". They sang a variety of show tunes in barbershop quartet style along with a myriad of other songs.

The Saturday morning session began with 37 delegates present. During the day, several clergy were in attendance throughout the Congress activities: Fr. Rosu, Fr. David Subu, Fr. Richard and Psa. Grabowski, Fr. George Treff, and Fr. Remus Grama. As the Congress continued with reports, each auxiliary was given the opportunity to report on their local activities and fundraising ideas. A fundraising proposal was made into a major motion, that each auxiliary be given $100.00 from ARFORA and challenged to increase its value through fundraising events within a year. The $100.00 plus any increase would then be returned to ARFORA as a fundraising project. The ARFORA

Cont. on page 7

Archbishop Blesses Iconography at St. Mary Cathedral

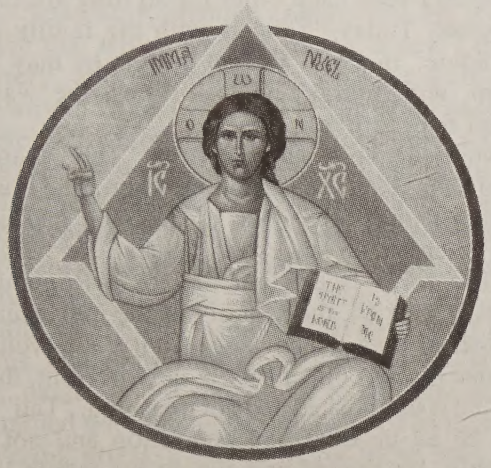

June 9, 2003 (PD) — Five years ago, the walls and ceiling in St. Mary Romanian Orthodox Cathedral were mostly blank. Now embellished with dozens of Byzantine icons, they tell a story - the "Bible in pictures," said Archbishop Nathaniel of the Romanian Episcopate of the Orthodox Church in America.

The Archbishop joined Father Remus Grama at the crowded Cleveland church - home to the oldest Romanian Orthodox parish in the nation - for a blessing of the iconography. The nearly hour-long service ... concluded years of painstaking work. ... The blessing came as the church prepares for the celebration of its centennial.

Before the blessing, the Archbishop told parishioners that the icons, which depict everything from the birth of Christ to his resurrection, are not just ornamentation. Fr. Grama later elaborated on that point, saying: "The icons are [an integral part of] worship. They are ...[the living presence] of Christ, the Mother of God and the saints. They enable us to relate in a personal way to God and to the saints."

The icons were painted - or, in Orthodox Christian terminology, written - by iconographers Niculai and Ioana Enachi of Toronto. Using brushes the size of a pencil, . . .the Enachis painted the images ... directly on the walls and on canvas. They worked with acrylic paints and gold leaf, and they relied on a manual to accurately depict the icons so that their work was objective, not subjective, the archbishop said.

Donations of more than $236,000, most of which came from parishioners, covered the cost of the iconography and printing of an illustrated book, "Shine Out, O New Jerusalem!" Though the project got the go-ahead in 1998, Fr. Grama said the icons were not considered complete until they were blessed. They are now "vehicles of inspiration and sanctification," he said.

Parishioner Mark Davis described the icons as "unbelievable," and George Dobrea, the parish's past council president, said they are the source of much excitement. He described the blessing as "a big event in the life of the church, next to building and consecrating a new church."

Excerpted and adapted from an article published by the ***Plain Dealer*** *by Sarah Treffinger, June 9, 2003.* ❁

Album Available

The beautiful, full color, 64 page album, "Shine Out, O New Jersusalem," depicting the new iconography at St. Mary Cathedral accompanied by explanatory text, is a wonderful resource for church schools and church libraries. The book is available for $20 + shipping from: St. Mary Romanian Orthodox Cathedral, 3256 Warren Road, Cleveland, OH 44111 Phone: (216) 941-5550. ❁

ARFORA Congress *Cont. from page 6*

calendar was then covered allowing parishes to schedule as hosts for the ROEA Congress Coffee Shop and the future ARFORA Congresses. A motion was then passed to allow the 56th ARFORA Congress be a legislative meeting to cover the needed changes in bylaws. The Congress then adjourned and reconvened as elections began. A slate was proposed and accepted. The newly-elected ARFORA Board is as follows: *President:* Louise Gibb; *Vice President:* Adela Price; *Secretary:* MaryAnn Glodich; *Treasurer:* Marilyn Besiou; *Members at Large:* Betty Ciocanea, Miriana Dinu, Constanta Korolchuk, Florica Mindea, Mary Ann Moga-Zarb, Louise Parks, Corina Phillips, Lucy Pop, Psa. Mary Ellen Rosco, Psa. Gabriela Rosu, Psa. Octavia Stanciu, Elena Stefureac. On Saturday evening, group pictures were taken, followed by Great Vespers. The evening then continued with a wonderful meal and Romanian dancing provided by "Universal Sound".

On Sunday, Bishop Irineu celebrated the Hierarchal Divine Liturgy assisted by Archimandrite Mihail (Filimon), Fr. Ian Pac-Urar, Hierodeacon Sebastian (Dumitrascu), Subdeacons Tom Rosco, Wayne Wright, and George Bursan. A dignitary reception followed before the grand banquet and farewells. His Grace, Bishop Irineu, along with President Louise Gibb, expressed their thanks to Parish Priest Fr. Ian and Psa. Mary Lynn Pac-Urar, Parish Council President Mike Groza, Ladies Auxiliary President Elvalee Dobrin, Congress Co-chairs Corina Phillips and Karen Pascu and to all the members of the Presentation of Our Lord Parish for all of their hard work in making this a memorable weekend. ❁

Corina Phillips
55th ARFORA Congress Co-Chair
ARFORA Member-at-Large

A Eulogy in Memory of Very Rev. Fr. Petre Popescu

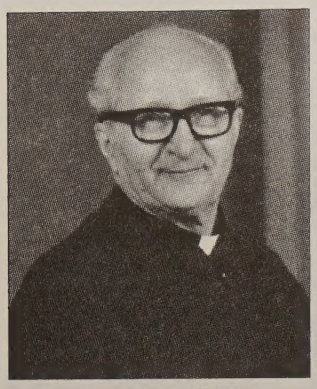

V. Rev. Fr. Petre Popescu

Your Eminence, distinguished clergy, your honour the Mayor, dear friends:

With faith in the resurrected Christ, we bid a profound " 'til we meet again" to our father, parish priest and Vicar. The Very Reverend Father Peter Popescu D.D., a brilliant man, a devoted father and a true shepherd, leaves to gain eternal life. All who met him were in awe of his presence and the conviction of his words, and inspired by his unique talent of expression and by the love that emanated from his being. For those of us who knew him intimately, these qualities were overshadowed by the fact that whenever he spoke, he was almost always right. Although he had this uncanny ability of being right, he would not use this to diminish or wound anyone. He was a modest and humble man in whom you could have complete confidence. Our faults and weaknesses were but pedagogical instruments used by him to lead us towards the divine path. A man who lived his convictions with passion, a gifted writer, a forceful orator, a man who inspired loyalty and love, a true leader, he was a loving father and a priest of unwavering faith.

I know that today, "Tati" is with God. I know that today he is beside Christ, whom he served with every fibre of his being and whom he loved without limit. I remember the words of Dostoyevsky: *"If anyone could prove to me that Christ is outside the truth and if the truth really did exclude Christ, I should prefer to stay with Christ and not the truth."* * This is the man "Tati" was. He had more faith in Christ than in his own immense reasoning powers, because he felt Christ constantly erupting within his own soul. "Tati" lived and acted in perfect harmony with his soul. The depth of his thinking was so profound that he realized, even from his youth, that human reasoning was far surpassed by the divinity felt in the soul. And because of this faith, he sacrificed literally everything for Christ. In truth, "Tati" was, as the Apostles say, a *"fool for Christ"* (1 Corinthians 4:10).

I know that today, "Tati" is also with our family, with his father the Reverend Alexandru, with his mother Presbytera Caliopi, with his brothers the Reverend Nicolae and Theodor, with his grandmothers whom he cherished, and grandfathers who were also priests from father to son for many generations. Finally, those who haven't seen each other for so long are together in paradise. Today "Tati" is with the family he left "back home" in 1944. He left so that he may live in freedom, with moral responsibilities, the way God intended man to live.

However, let no one dare say that "Tati" abandoned Romania. No! Romania abandoned him. The Post WW II Romania under the yoke of atheism, had already begun to crush all ancestral values. He fought his entire life for a free Romania, for a Romania that respects, above all, the sanctity of the individual, and this more so than that of collectivity. He would say that if one places collectivity at the forefront, then the individual is diminished and not treasured. "Tati" found this to be an un-Christian aberration and not at all acceptable. He prayed and fought his whole life for those left "back home" in pain and suffering, for those without a voice to cry out against the incredible injustices of post WW II Romania. He dedicated his life to a great cause: to uphold the standard of Christian and Romanian truth. He chose to become a candle of Christian Romanianism in order to offer True Light, even in the darkness of those 50 years of enslavement of the Romanian people, and to make this church in Montreal, a holy place and this parish community, one that is characterized by being pure, uncompromised and unblemished. This was the purpose of his existence.

"Tati" was convinced that man was meant to be free, for only such a man has the freedom of choice. Man's choices require a resolution between the physical, the intellect and the conscience. Choice, by definition, means good choices and bad choices, but through admission and repentance, forgiveness and even forgetting, man can surpass himself and blossom in unity with God. This approach brings man onto the divine path, but it presupposes freedom. For these reasons, we can assert that "Tati" was first and foremost a priest, as demonstrated by his unwavering faith, and secondly an anti-communist, as demonstrated by his theological and philosophical convictions.

He was known in communist Romania mostly due to his numerous broadcasts on Radio Free Europe over a period of more than 40 years. Outside Romania, he was not only known as the parish priest in Montreal and Vicar of the Romanian Orthodox Episcopate of Western Europe of which he was a founding member in Paris, but also as an erudite thinker, a preeminent personality of the Romanian exile community and appreciated for his many writings in the free Romanian press in exile. In Paris from 1945, he was part of the Romanian intellectual elite, which he often referred to as the flower of the Romanian nation.

When he came to Montreal in 1951, he found a small community of Romanians who had immigrated to Canada beginning in the early 1900's. These were Romanians, true Romanians with Christian values, like those he had known back home. Together with these families, their children born in Canada and those immigrants of his generation, he built the cornerstone of this Canadian-Romanian community. He leaves in his wake that which we can all see, a new Church, a presbytery, and the Romanian Hall, as well as that which we can all feel, a model of Christian and Romanian life in freedom. "Tati" was not only a founder who leaves us with the edifices he built. He leaves behind something much more significant. "Tati" was the arch-typical role model, an example of Christian and Romanian living within a free country. This would not have been possible had he lived in post WW II Romania, where this manner of living is still denied. But this model of living, based on pure ancestral values, exists, and it has found roots here, defended and guarded with the blood and tears of an idealist, an unwavering priest, a candle lit for those who choose to understand. And maybe one day, people in a post modern Romania will choose to re-install this mode of living. They will not need to look in history books to re-interpret the ancestral model. They could instead come here, see and feel, re-learn and apply the principles of the living model that were maintained with such care by "Tati", and lovingly seeded in our hearts. This was "Tati's" life and wish.

"Tati" loved us all, and would make no distinction between his family and his beloved parishioners. Each one had a special place in his heart. As a true shepherd, he cared for each of his lambs and suffered for the loss of even one.

Our Lord Jesus Christ said to his Apostles: *"In the world you will have many troubles and distresses, but be undaunted, I have conquered the world"* (John 16:33). Many of you know the many trials and tribulations "Tati" went through, including the attempt on his life in 1994. But "Tati" was a true warrior. Being the leader of our community, he was the first to receive the blows thrown by those without truth in their souls, and he received them in our name. He sacrificed himself and bled for us all, for our own weaknesses. But know this: "Tati" took every blow like a Christian, all the way to his grave, repeating the words of Christ after every blow, *"Father, forgive them, for they know not what they do"* (Luke 23:34). In his life, "Tati" was undaunted and never wavered.

As for forgiveness, those of us closest to you "Tati", starting with "Mami" and we, your children, forgave you at the outset, because we knew just how much you loved us. **But "Tati", forgive us also, we, your family ... *"forgive us Tati."* Father Pastor, forgive us, we, your parishioners ... *"forgive us Father Pastor."* Father Vicar, forgive us, we, your lambs ... *"forgive us Father Vicar."***

Saint Paul said: *"I have fought the good fight, ... I have defended my faith, ... and I have earned the crown of righteousness"* (2 Timothy 4:7-8). These words characterize you "Tati". You are loved by us all, and you protected us here on earth. Protect us now and forevermore, from that eternal place where you are: *"where there is no pain, no sadness and no sighing, but life without end ... in that place of light and greenery"* (Orthodox Funeral Service) ... where love conquers all.

You leave behind a family which you were always proud of, our "Mami" and your wife who loves you, without any limits in time or space. Know that we, your children will take good care of "Mami". You also leave behind, and in our care, your grandchildren who love you so much, because you are and will always remain their hero, forever alive for their children and their children's children.

We, who belong to you, will never forget you, and your memory will live on with us, your family and your descendants, forever and ever, Amen. Amen. Amen.

'Til we meet again in eternity! ❁

Alex C. Popescu
June 10, 2003, Montreal, Canada

* Dirscherl, Denis, S.J. "Dostoyevsky and the Catholic Church", Chicago, USA, Loyola University Press, 1986. p. 52.

Warren Parish Hosts Pan-Orthodox Retreat for Children

On April 18, 2003, Holy Resurrection Parish, Warren, Ohio, hosted the first pan-Orthodox retreat for children in the area. The theme of the retreat was "The Orthodox Youth in the Cyber Era." Deacon David Zuder, the director of Camp Nazareth, had a great presentation on "Witnessing Christ in the Cyber Era." The presentation was very lively with numerous questions and interesting interpretations offered by the children on how today's technology can be used to proclaim the Gospel, become informed on the Orthodox faith, keep in touch with Orthodox people all over the world, and much more.

The day continued with lunch, and after lunch there was one session of crafts where children glued colored paper on seven day candles and then wrote "Christ is Risen" in the language of their choice. The second session of crafts was to glue the icon of Christ on CDs. Among the activities were Bible puzzles, and Bible trivia games that created an interesting competition among each group.

This first event brought together twenty-five children from four parishes in Warren. The success of this retreat gave courage to all of us to repeat this event each year. ❁

Rev. Fr. Eugen Rosu

Serbian Patriarchate to Canonize Bishop Nicholai Velimirovic

[OCA Communications] In a special statement issued on May 19, 2003 during the annual Holy Assembly of Bishops of the Serbian Orthodox Church, the hierarchs issued a statement announcing the canonization of the late Bishop Nicholai [Velimirovic] of Ochrid and Zicha and former Dean of St. Tikhon Seminary in South Canaan, Pennsylvania.

The complete text of the statement reads as follows: "The Holy Assembly of Bishops of the Serbian Orthodox Church today, May 19, with one heart and one voice unanimously decided to enter Bishop Nicholai [Velimirovic] of Ohrid and Zicha into the calendar of saints of our Holy Orthodox Church. By this canonization, the Holy Assembly in fact joyously confirms the widespread and generally agreed upon consciousness of his holiness among the people of God, not only in our own local Church, but in all the other local Churches as well. The dates for the liturgical commemoration and feast days of this Holy Hierarch are set as the day of his blessed falling asleep in the Lord, March 5/18, and the day of the translation of his holy relics from America to Serbia, April 20/May 3. The festal Hierarchical Liturgy with all the members of the Holy Assembly participating in honor of the newly-proclaimed Saint Nicholai of Ohrid and Zicha will be held on the feast of the Holy Equals to the Apostles Cyril and Methodius, the Enlighteners of the Slavs, on May 11/23, 2003 in the Memorial Church of Saint Sava on Vracar in Belgrade."

Saint Nicholai was born in 1881, one of nine children of Dragomir and Katarina Velimirovic, in the small village of Lelic. After completing his theological studies, he received a scholarship to study at the University in Bern, Switzerland, from which he received a doctorate. After graduation, he continued his studies at Oxford University. After he returned to Serbia, he entered the Rakovica Monastery near Belgrade in December 1909 and received the monastic tonsure with the name Nicholai. Shortly thereafter, he pursued further studies at the Petersburg Theological Academy, Petersburg, Russia. In 1915, at the beginning of World War I, he was sent to England and the US, where he visited many churches, monasteries, and other institutions. In March 1919, while he was still in England, he was elected to the episcopacy and appointed to head the Diocese of Ohrid. A great missionary and evangelist, he traveled throughout his diocese and beyond, rebuilt many churches and monasteries destroyed in war, and established orphanages for abandoned children.

In 1934, Bishop Nicholai was reassigned to Zica and initiated reconstruction of the Zica Monastery and many other monasteries. When the Germans occupied the country, police and military forces arrested Bishop Nicholai on July 12, 1941. He was imprisoned in the Ljubostinja Monastery until December 3, 1942, when he was sent to Vojlovac with the former Bishop of Zica, Vasilije, and his nephew, Jovan Velimirovic. In 1944, he and Patriarch Gavrilo were taken to the infamous Dachau concentration camp, from which they were released and sent to Slovenia. After the war, Bishop Nicholai did not wish to return to Serbia, feeling that he was being called to help his people from abroad. "When a house burns, put out the fire from the outside," he used to say. After arriving in the US, he offered much assistance to the Serbian Church. For several years, he lived at Saint Tikhon Monastery, South Canaan, Pennsylvania, where he served as Dean of Saint Tikhon Seminary.

Bishop Nicholai's writings on a wide variety of theological subjects, especially his renowned "Prologue from Ochrid," have been translated into numerous languages. Bishop Nicholai died on March 18, 1956 at St. Tikhon Monastery and was buried at St. Sava Monastery, Libertyville, Illinois. In 1991, his remains were transferred to Serbia and enshrined in the Lelic Monastery. ❁

POFTĂ BUNĂ COOKBOOK

Xth Edition

New Easy to Read Laser Printing

Great Gift for Showers, Weddings, Birthdays, etc.

ORDER

_____ copies of POFTĂ BUNĂ
@ $12.00 each (U.S. funds only)

Total $_____

Make check payable to:
St. Mary's Society, c/o Marie Sandru
3097 W. 230TH ST.
NORTH OLMSTED, OH 44070

Name _____

Address _____

City _____ **State** _____ **Zip** _____

OCA Seminaries Graduate Thirty-Eight

SYOSSET, NY [OCA Communicatons] - Thirty-eight students were awarded degrees and diplomas from the Orthodox Church in America's three seminaries - Saint Tikhon's, South Canaan, PA; Saint Vladimir's, Crestwood, NY; and Saint Herman's, Kodiak, AK - in May 2003.

His Beatitude, Metropolitan Herman, Primate of the Orthodox Church in America, was joined by His Grace, Bishop Antoun, Auxiliary to the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of North America; His Grace, Bishop Athanasius, Malankara Orthodox Syrian Church; and His Grace, Bishop Mor Cyril Aphrem Karim, Syrian Orthodox Church, in conferring 16 Master of Divinity degrees, seven Master of Arts degrees, and three Master of Theology degrees on graduates from **Saint Vladimir Seminary** on May 17. Graduates represented the Orthodox Church in America, the Greek Orthodox Archdiocese in North America, the Antiochian Orthodox Archdiocese in North America, the Churches of Alexandria, Romania, Serbia, and Finland, and the Malankara Orthodox Syrian Church. Protopresbyter Boris Bobrinskoy, Dean of Saint Sergius Orthodox Theological Institute, Paris, France, and one of the world's most noted Orthodox theologians, delivered the commencement address, in which he referred to the continual tension between "the gathering together into unity and communion of heart and mind of the scattered children of God" and "the bringing of the Gospel of Good News out of the pentecostal upper room toward all the ends of the world." Before delivering his address, Father Bobrinskoy was awarded the degree of Doctor of Divinity, honoris causa, and presented with the doctoral cross by Metropolitan Herman, who also serves as President of Saint Vladimir Seminary.

Metropolitan Herman presided at the 61st annual commencement of **Saint Tikhon Seminary** on Saturday, May 24, which was held in conjunction with the 99th annual pilgrimage to Saint Tikhon Monastery. A 1963 graduate of Saint Tikhon's, Metropolitan Herman delivered the commencement address in which he challenged the school's nine graduates to remain faithful to the changeless message of the Gospel in an ever-changing world. Metropolitan Herman was joined by His Beatitude Metropolitan Theodosius, retired; His Grace Bishop Job of Chicago and the Diocese of the Midwest; His Grace Bishop Nikolai of Sitka, Anchorage and Alaska, and the Rector of St. Herman Seminary; and His Grace Bishop Nikon of Baltimore, Auxiliary Bishop to His Beatitude. Eight Master of Divinity degrees and one Diploma in Orthodox Theology were awarded during the commencement ceremony, which took place in the presence of the wonderworking icon of the Tikhvin Mother of God.

Commencement exercises for **Saint Herman Seminary,** Kodiak, AK, were held on Tuesday, May 20 after the celebration of the Divine Liturgy at Holy Resurrection Cathedral by His Grace, Bishop Nikolai of Sitka, Anchorage and Alaska. Graduates included the Rev. Nikolai Isaac, Marshall, AK, cum laude; the Rev. Thomas Andrew, Marshal, AK; and Deacon Daniel Charles, Kasigluk, AK. The Rev. Martin Ritsi, Executive Director of the Florida-based Orthodox Christian Mission Center who had spent several years as a missionary in Africa and Albania, delivered an inspiring commencement address in which he challenged the graduates to build their ministries on the Church's missionary tradition. ❄

Our Souls *Cont. from page 5*

Let not that place prepared for you, for me,
be left empty because of our negligence to
receive Holy Communion, by saying
"I do not need it," or "I am not prepared,"
or "I will do it later," or "I don't agree with the
common cup."
Let's remember that Christ said: "If you do not
eat my body and drink my blood,
you have no life in you, you have no part of
Me."

You are welcomed, come! "Taste and see that
the Lord is good," we sing
every Sunday when the people of God receive
the Gifts, and unite themselves with Christ.

Eucharist means "giving thanks."
When we receive Holy Communion, we give
thanks to God for all His blessings,
for making me and you, for the breath of life,
for our families, for this world, for the Church,
which not even the gates of Hell can destroy.

If there is no Liturgy, there is no Holy
Communion, for Holy Communion is
sanctified and offered during the Divine Liturgy.
That is another reason why nothing
can replace the Divine Liturgy.

Therefore, to save our souls, we do not need to
move mountains with our words of faith,
but we need to move ourselves
from the couch of negligence,
from the table of worldly business
and enter, on Sunday, the Church,
into the Divine Liturgy
with all our minds
with all our hearts
with all our wills
and taste and see that the Lord is Good.

Rev. Fr. Dr. Cornel Todeasa

HIERARCHAL SCHEDULE

February 21-22. St. Louis, MO. Orthodox Christian Witness Conference.

February 23. St. Louis, MO. St. Thomas. Hierarchal Divine Liturgy.

March 2. Detroit, MI. St. Raphael Mission. Hierarchal Divine Liturgy.

March 6. Detroit, MI. Center for Orthodox Christian Studies. St. Andrew's House. Board meeting.

March 9. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

March 13. Detroit, MI. Center for Orthodox Christian Studies. St. Andrew's House. Board meeting.

March 14. Southfield, MI. St. George Cathedral. Presanctified Liturgy. Talk after service.

March 15. Southfield, MI. St. George Cathedral. Episcopate Council Meeting.

March 16. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

March 23. Miami, FL. Christ the Savior Cathedral (OCA). Hierarchal Divine Liturgy.

March 25. Miami, FL. Christ the Savior Cathedral (OCA). Attended Divine Liturgy for Feast of Annunciation.

March 30. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

March 31 - April 3. Syosset, NY. OCA Chancery. Holy Synod Meeting.

April 4-5. Wichita, KS. St. George Antiochian Cathedral. Orthodox Christian Laity Board Meeting. **Evening:** Vespers.

April 6-8. Wichita, KS. St. George Antiochian Cathedral. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Bishop Basil. **Monday-Tuesday.** Visits to Cathedral organizations / projects.

April 13. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

April 17. Detroit, MI. Center for Orthodox Christian Studies. St. Andrew's House. Board meeting.

April 19. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. **Evening: Cleveland, OH.** Visit to Fr. Vasile Hategan in the hospital.

April 20. Cleveland, OH. St. Mary Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy.

April 23. Aurora, IL. Attended funeral of relative.

April 24. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Morning: Vespers and Liturgy of St. Basil. **Evening:** Matins of Holy Friday - 12 Gospels.

April 25. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Lamentations for Holy Friday.

April 26. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Morning: Vespers of St. Basil for Holy Saturday. **Evening: Southfield, MI. St. George Cathedral.** Resurrection Service and Paschal Liturgy.

April 27. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Agape Vespers.

April 28. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy for Bright Monday

April 30 - May 1. Cleveland, OH. St. Mary Cathedral. Wednesday: Saracusta for V. Rev. Fr. Vasile Hategan. **Thursday:** Burial Services for Fr. Hategan.

May 2. Detroit, MI. St. Andrew's House. Ecumenical Group meeting. **Evening: Center for Orthodox Christian Studies.** Administrative Committee meeting.

May 3. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Holy Saturday. Second patronal feast celebration. Hierarchal Divine Liturgy.

May 4. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

May 5. Detroit, MI. Center for Orthodox Christian Studies. St. Andrew's House. Board meeting.

May 7-13. Nuremberg, Germany. May 11: Participated in the Consecration of Bishop Sofian of Metropolia of Germany and Western & Northern Europe.

May 14 - June 2. Romania. May 18: Caransebes. Concelebrated Hierarchal Divine Liturgy with Bishop Laurentiu. **May 21: Bucharest.** Concelebrated Hierarchal Divine Liturgy with H.H. Patriarch Teoctist and Sobor. Hram of Patriarchal Cathedral. **May 25: Satu Mare.** Concelebrated Hierarchal Divine Liturgy with Bishop Justinian. **May 29-30: Oradea. University of Oradea. Thursday:** Acceptance of degree "Doctor Honoris Causa". **Friday:** Presentation of Conference to Faculty of Theology professors and students. **June 1: Bucharest.** Concelebrated Consecration of new Heroes' Church "Nativity of the Lord" with H.H. Patriarch Teoctist and Sobor.

June 7-8. Cleveland, OH. St. Mary Cathedral. Saturday: Great Vespers. Reception. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Blessing of Icons. Banquet.

June 9-10. Montreal, QC. Annunciation. Funeral Services for V. Rev. Fr. Dr. Petre Popescu.

June 11-12. Detroit, MI. St. Andrew's House. ROEA Clergy Retreat. **Thursday:** Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Bishop Irineu. Banquet.

June 13-15. MacNutt, SK. Holy Trinity. 100th Anniversary of Parish. **Saturday:** Great Vespers. Supper. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

June 21-22. Kitchener, ON. St. John. Saturday: Great Vespers. Reception. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Dedication of Social Hall extension. Banquet.❁

Old Europe *Cont. from page 3*

as to why they do not recognize an Autocephalous Church in Canada and an Autocephalous Church in the United States. Silence is not golden - it is deafening, and deafening is unkind and unproductive and mistrusting. May those voices which speak out for world peace and political unions speak out for the peace of God's household in North America and the sanctification of the New World. ❁

+Archbishop NATHANIEL

Parish Register

BAPTISMS

Airinei, Andrei Dorin, son of Mircea & Jamie S.M. Airinei, Hagerstown, MD. St. Philothea, Hagerstown, MD. Godparents: Maria & Rebecca Sutak.

Binder, Nicole, daughter of Christian & Monica I. Binder, Pittsburg, CA. Holy Cross, San Jose, CA. Godparents: Hansbernd & Tatiana T. Binder.

Capitan, Celeste Maya, daughter of Eduardo A. & Aisel A. Capitan, Whitby, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Ion & Lucica Patasan.

Capitan, Chloe Sarah, daughter of Eduardo A. & Aisel A. Capitan, Whitby, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Raul & Lucica Patasan.

Cibotaru, Jason Stelian, son of Nicolai & Otilia Cibotaru, Whitby, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Georgeta Cibotaru.

Cisse, Sarah Brindusha, daughter of Sory & Doina O. Cisse, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Elisabeta Dumitra Oncel.

Craciun, Alexandru, son of Ioan & Elena L. Craciun, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Filip & Emilia Moldovan.

David, Emily Rose, daughter of Michael & Shannon R. David, Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparent: David David.

David, Michael Alexander, son of Michael & Shannon R. David, Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparent: David David.

Dragomir, Ana, daughter of Marcel & Florentina M. Dragomir, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Radu & Laura Petconi.

Duta, Sebastian Gabriel, son of Gabriel & Violeta C. Duta, Villa Park, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Vladimir & Virginia L. Theodorof.

Hebert, Nathaniel Lazarus, son of Scott & Christina C. Hebert, Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: John & Connie Surducan.

Lazarovici, Gabriella Isabelle, daughter of Doru & Kim C. Lazarovici, North Lake, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Cristian & Xenia Rus and Rodica Bichis.

Mandrelle, Tyler James, son of Jason Paul & Kim Ann M. Mandrelle, Redford, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Michael & Amy Miller.

Marculescu, Alexandra, daughter of Constantin R. & Anisoara C. Marculescu, Bolton, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Liviu & Elena Miula.

Mois, John Adrian, son of Ioan & Ramona B. Mois, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: John & Maria Lohan.

Muresan, Cristian Alexandru, son of Radu G. & Manuela P. Muresan, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Paul & Marcela Popescu and Lou & Diana Herring.

Nicolaie, Mara Nadina, daughter of Cristian & Nicoleta B. Nicolaie, Mt. Prospect, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Raul & Mihaela Turcu.

Nitu-Solomon, Stephanie Anne, daughter of Adrian C. & Dana M. Nitu-Solomon, Laurence Harbor, NJ. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA. Godparents: Marc & Simona Davis.

Oita, Nicholas Jason, son of Eugen & Vasilica M. Oita, Brunswick, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Mihai & Liliana Gavrilescu.

Oprea, Karina Bella, daughter of Alin & Elena N. Oprea, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: George & Dana Oprea.

Panait, Iulia Cristina, daughter of Marius I. & Alina S. Panait, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Ramona Sandru and Victor Basmaschi.

Petrea, Iulia Isabella, daughter of Sorin & Claudia B. Petrea, Morton Grove, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Constantin & Rodica Nicolescu.

Popa, Andra Stefania, daughter of Lucretiu N. & Manuela V.B. Popa, Toronto, ON. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Cornel & Marioara Petrar-Silca.

Popa-Burca, Victor Andrei, son of Mihnea & Cornelia S. Popa-Burca, Toronto, ON. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Remus & Andreia Calin.

Pungan, Luca Gabriel, son of Marian & Ramona P. Pungan, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Gabriel & Liana Dogaru.

Rolhck, Dante Andrew, son of Eric & Gabriela D. Rolhck, Alexandria, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparent: Ada Palea.

Salman, Jordan William, son of Ioan & Georgeta O. Salman, Vernon Hills, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Ovidiu & Anca Caplucian and Csaba & Melania Baliut.

Sanjana, Izabella, daughter of Sanjiv & Alina Saini, North Royalton, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Dan & Loredana Grama.

Serban, Tudor Gabriel, son of Octavian & Ioana I.G. Serban, Etobicoke, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Ioan, Maria A. & Paula T. Pisec.

Smeu, Andrea Maria, daughter of Florin & Mariana G. Smeu, Des Plaines, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Dumitru, Rodica, Claudiu & Ciprian Sarb.

Stefanuca, Christian George, son of Gheorghe & Veronica T. Stefanuca, Pickering, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Petre & Ana Badila.

Surcel, Nicole Ioana, daughter of Remus & Dana B. Surcel, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Catalin & Monica Harjoi.

Tabla, Antoni Daniel, son of Catalin & Laura Tabla, Woonsocket, RI. St. John, Woonsocket, RI. Godparents: George & Gabriella Marin.

Taflan, Nicholas Lyle, son of Mircea & Wendi Taflan, Kingsman, AZ. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Sorin & Sorina Tudor.

Turbuk, Ana Maria, daughter of Mircea & Carmen R. Turbuk, Oshawa, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Sorin & Gabriela Popa.

Cont. on page 14

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

M/M Percy Avram, Mesa, AZ $500.00
Margareta Bulumete, Pembroke Pines, FL $200.00
(IMO Husband George Bulumete)
Dr. George Costea, New Baltimore, MI $200.00
Audrey Huston, Michigan Center, MI $200.00
Adrian M. Turc, Willowick, OH $200.00
Horatiu & Mihaela Balanean,
Dearborn Hts., MI $100.00
Cornel & Aurelia Ladan, Lincolnwood, IL $100.00
V. Rev. Fr. & Psa. Laurence Lazar,
Southfield, MI $100.00
John V. Shunda, Fullerton, CA $100.00
Mary Tilea, Canfield, OH $50.00
V. Rev. Fr. Constantin Tofan,
Westminster, CO $50.00
Mary Pana, Regina, SK $30.00
St. Nicholas Ladies Auxiliary, Regina, SK $25.00

GENERAL DONATIONS

Fred & Patricia Klus, Wixom, MI $50.00
John & Constanta Korolchuk,
Inver Grove Hts., MN $50.00
Florence & Bobby Westerfield, Warren, MI $30.00
Cocora - Hebert Familes, Dearborn Hts., MI $25.00
(IMO Tati-Mosu George Subu)
Michael & Lilianna Schester, Macomb Twp., MI $20.00
Marius & Alis Vidinas, Farmington Hills, MI $5.00

MEMORIAM

National A.R.F.O.R.A. $250.00
(I.M.O. Marie Morar)
Richard & Flora Popovici, Marco Island, FL $100.00
(I.M.O. V. Rev. Fr. Vasile Hategan)
Mary Pana, Regina, SK $30.00
(I.M.O. Husband John & Eli Donison)
Louisa Babu, Springfield, IL $10.00
(I.M.O. V. Rev. Fr. Vasile Hategan)

R.O.E.A. DEPARTMENT OF MISSIONS

National A.R.F.O.R.A. $6,080.00
(St. Paraschiva Mission Project)

ARCHBISHOP'S CHARITY ENDOWMENT FUND

Alex & Larissa Nemoianu,
Grass Lake Twp., MI $500.00
Evelyn Mai & Andrei Nemoianu,
Grass Lake Twp., MI $250.00

HIERARCHS' TRAVEL FUND

St. Mary Ladies Auxiliary, St. Paul, MN $1,000.00

EPISCOPATE ASSESSMENTS (DUES)

St. Mary Cathedral, Cleveland, OH $7,000.00
St. George, Canton, OH $2,500.00
Sts. Constantin & Elena, Indianapolis, IN $1,767.00
St. Mary, Colleyville, TX (2003) $1,000.00

THE BUJEA FAMILY MEMORIAL FUND

Drs. Eleanor & John Bujea, Regina, SK $10,000.00

Register

Cont. from page 13

Usurelu, Cora Maria, daughter of Gabriel E. & Iuliana B. Usurelu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Marian & Mirela Ruiulescu.

Varga, Nadia Cynthia, daughter of Ovidiu & Andrea R.M. Varga, Stafford, VA. St. Philothea, Hagerstown, MD. Godparents: Christina Chesa and Nidia Meza.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Airinei, Jamie Jeronima Sue, Hagerstown, MD. St. Philothea, Hagerstown, MD. Rev. Fr. Nicolae Fadur.

Herold-Jacobson, Dr. Lori Monica Kristine, Arlington, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander F. C. Webster, Ph.D.

Jacobson, Daniel Martin, Arlington, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander F. C. Webster, Ph.D.

Jacobson, Dr. Jonathan Erik, Arlington, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander F. C. Webster, Ph.D.

Jacobson, Rachel Marie, Arlington, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander F. C. Webster, Ph.D.

Jacobson, Sarah Kathryn, Arlington, VA. Protection of Mother of God, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander F. C. Webster, Ph.D.

Lionas, Brenda Catherine, Novi, MI. St. Raphael, Detroit, MI. Rev. Fr. Leonte S. Copacia.

MARRIAGES

Iacob, Silvan Alexandru and **Germina Mocioiu,** Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Dan M. & Mihaela Ciobanu.

Manitiu, Lucian and **Georgeta Banica,** Dearborn, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Gregory & Alina Donelson.

Raicu, Mihai and **Mihaela Maria Lazar,** Westland, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: David & Tammy Regule.

Toma, Sebastian and **Carmen Lavinia Molnar,** Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Ovidiu & Olimpia Iuhas and David & Lavinia Varvara.

Valdivia, Noel and **Oana Grigore,** Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Michael & Elke Oana.

FALLEN ASLEEP IN THE LORD

Babu, Constantin (Dina), 80. St. Thomas, St. Louis, MO.
Cook, Olympia, 85. Sts. Peter & Paul,
Dearborn Heights, MI.
Grofsorean, Mary, 93. Sts. Peter & Paul,
Dearborn Heights, MI.
Radulescu, Constantin, 74. St. Mary Cathedral,
Cleveland, OH.
Socaciu, Ilie, 76. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA.

SOLIA CALENDAR 2004

Annual Almanac

Published by the Romanian Orthodox Episcopate of America
in December 2003 for all parishes throughout the U.S. and Canada.

ADVERTISING CONTRACT

RATES & AD SIZES (ACTUAL)

Full Page (7" L x 4 1/8" W) ..... $125.00 (U.S.)
R.O.E.A. Parishes & Auxiliaries ..... $100.00 (U.S.)
One-half (1/2) Page (3 1/2" L x 4 1/8" W) ..... $75.00 (U.S.)
One-quarter (1/4) Page (1 3/4" L x 4 1/8" W) ..... $50.00 (U.S.)

Conditions

This order cannot be cancelled. Each advertiser will receive a complimentary copy of the almanac. Only 1 photo per ad. If 2 or more photos are included for a full page, each photo will be charged the 1/2 page rate.

DEADLINE: AUGUST 31, 2003

Please publish the attached greeting, photograph, or advertisement in the *SOLIA CALENDAR 2003.* I (We) have enclosed $ _____ in advance for the space of

_____Full Page _____Half (1/2 Page) Page _____Quarter (1/4) Page

Name: _____

Business / Parish Name: _____

Address: _____

City: _____

State/Province: _____ Zip/Postal Code: _____

Telephone/Fax: _____ Email: _____

*Make your check or money order payable to the **ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE** in U.S. **funds.** To pay by Visa or MasterCard, complete the form below. **Payment and Contract must accompany all advertisements.***

VISA/MC # _____

Signature _____ Exp. _____

ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE, DEPARTMENT OF PUBLICATIONS
PO BOX 185, GRASS LAKE, MICHIGAN 49240-0185 U.S.A.
(517) 522-3656 * Fax: (517) 522-5907 * Email: solia@roea.org

SOLIA

April 17 - June 20, 2003

*We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions for the monthly newspaper **Solia - The Herald:***

FRIENDS

National ARFORA $500.00
Victoria Batu, Kitchener, ON $100.00
Nick & Louise Simon, Lansing, MI $85.00
George Ivascu, Wayne, MI $85.00
Constantin Ardeleanu, Valparaiso, IN
IMO Archbishop Valerian & Stelian Stanicel ... $35.00
George Bursan, Cuyahoga Falls, OH $25.00
Ana D. Spoa, Ellwood City, PA $25.00
Dr. Alexandru Buzatu, Westlake, OH $15.00
Moise Murgu, Lakewood, OH $15.00
Dr. Virgil & Mrs. Eugenia Tirmonia,
Canton, OH $12.00

SUBSCRIPTIONS

Joe Allbritten, Carson City, NV
Maria Ciochina, Santee, CA
Margareta Raica, Scottsdale, AZ
Rev. Fr. Ioan Ionita, Munster, IN
Richard Mirauntz, Geneva, OH
Louise Evi, Fanwood, NJ
Ida Magirescu, Kelowna, BC
Ana Bixa, Hunedoara, Romania

Notă: Acest discurs a fost rostit de către Înalt Prea Sfinţitul Arhiepiscop NATHANIEL cu prilejul decernării titlului de Doctor Honoris Causa al Universităţii Oradea.

Câteva observaţii despre

Comunitatea Ortodoxă Română din America de Nord

Arhiepiscop NATHANIEL Popp
Episcopia Ortodoxă Română din America
România, Mai 2003

"Fereşte-i mai ales de toate învăţăturile pline de otravăale lumii noui; întăreşte-i în dragostea către dreptmăritoarea Ta credinţă şi strămoşeasca lor lege, ca astfel, sănătoşi la trup şi suflet, cu pace şi cu bună sporire, întorcându-se la vatra părintească, să-Ţi mulţumească Ţie..."

Carte de Rugăciuni pentru Tot Românul
Întocmită de Înalt Prea Sfinţitul Domn Dr Miron Cristea, Patriarhul României, Editura Institutului Biblic..., Feb. 1930.

Doresc să împărtăşesc cu dumneavoastră foarte multe lucruri despre comunitatea pe care eu o reprezint, lucruri pe care presupun că nu le cunoaşteţi. America este un cuvânt, o idee, un ideal, şi deci, pentru unii poate reprezenta o mare racilă, un mare rău, iar pentru alţii poate însemna o experienţă importantă şi demnă de a fi luată în consideraţie. Cu această sumară introducere, sper să pot contura, cu trăsături largi de pensulă şi cu o paletă de culori limitate, o imagine a Americii, aşa cum este percepută ea de comunitatea noastră, aşa cum o percep eu, şi aşa cum o înţelegem noi în legătură cu dumneavoastră.

Mă aflu în faţa dumneavoastră ca reprezentant al acelora din mijlocul cărora vin în această vizită. Eu nu reprezint România, pentrucă numai dumneavoastră puteţi face asta. Nu reporezint nici "americanismul" Americii. Eu sunt reprezentatntul a două grupuri: cel al Românilor Americani şi Canadieni, şi cel al Americanilor şi Canadienlor de origine Română. Din primul grup, fac parte acei Români care au imigrat în Statele Unite şi Canada începând cu perioada de după cel de-al Doilea Război Mondial; iar din al doilea grup fac parte Americanii şi Canadienii care provin din familii de Români care au imigrat în America de Nord cu una sau mai multe generaţii în urmă. Totodată mai reprezint şi pe aceia care deşi nu au legături etnice cu România, au devenit parte din comunităţile româneşti, fie prin căsătorie, fie prin convertirea lor la ortodoxie în cadrul unei comunităţi româneşti.

Deci, într'un cuvânt, stau în faţa dumneavoastră ca reprezentatnt al Românilor Americani şi Canadieni ortodocşi. Cu toate că în anul 1950 comunitatea ortodoxă română a fost împărţită, consider că afirmaţiile mele sunt valabile atât pentru Arhidioceza Ortodoxă Română din America de Nord (cunoscută şi subt numele de "Episcopia de la Rioppele", după numele străzii unde s'a aflat sediul administrativ), cât şi pentru Episcopia Română Ortodoxă din America (uneori numită "Episcopia dela Vatra Românească"), unde Episcopul Policarp Moruşca şi-a avut singura lui reşedinţă permanentă şi unde a fost de la început sediul Episcopiei.

Noi nu suntem în diasporă. Etimologic, cuvântul diasporă se referă numai la experienţa istorică a poporului Israelit care a fost forţat în captivitatea babilonică. Unii români au venit în America ca exilaţi politici sau religioşi, care pentru diverse motive au fost forţaţi să părăsească pământul strămoşesc. Alţii au venit ca imigranţi, oameni liberi care şi-au ales un alt loc de a trăi. Oricare ar fi motivele, membrii acestor comunităţi, vor continua, cu siguranţă, să trăiască mai departe în aceste comunităţi, aşa ca şi până acum. Nu ştim câţi dintre aceştia s'au repatriat după evenimentele din Decembrie 1989, dar suntem siguri că procentajul este infim.

Noi suntem foarte diferiţi de comunităţile româneşti din împrejurimile României, cum sunt cele din Ungaria, Sârbia, Ucraina, Bulgaria, precum şi comunităţile mai îndepărtate, care datorită conjuncturilor politice şi geografice, se află acum în Grecia, Macedonia, Albania, şi alte localităţi din zona balcanică. Aceste grupuri se identifică şi ele a trăi în sate româneşti, cu şcoli şi biserici în limba maternă. Noi nu trăim în ghetouri sau alte forme politico-sociale.

Noi suntem un grup mai nou, născut, în mare parte, din presiunile exercitate asupra României de către Imperiile Turc şi Austro-Ungar, de care strămoşii noştri au fugit în căutarea unei vieţi noi în Nordul Americii, respectiv Stale Unite şi Canada. Numărul membrilor acestor comunităţi a crescut o dată cu imigranţii anilor '50, după instalarea cortinei de fier, şi mai recent, cu influxul foarte mare al celor care continuă să imigreze după căderea Cortinei de Fier la sfârşitul anului 1989.

Printre noi sunt unii care posedă un dublu paşaport politic şi sunt şi unii care, deşi nu posedă un astfel de paşaport, deţin un aşa zis paşaport noetic sau spiritual, de dragoste şi respect pentru pământul strămoşilor şi al părinţilor lor. Din punct de vedere politic, avem

opinii diferite şi aparţinem diferitelor partide din Statele Unite şi Canada.

Ne considerăm deasemenea a fi total independenţi, în prezent, dar şi în viitor, de orice guvern din România, şi nici nu ne considerăm o colonie a României. La fel cum coloniile Engleze, care o dată aparţineau coroanei, au devenit independente şi se guvernează singure, chiar dacă au păstrat o legătură strânsă şi specială cu naţiunea care le-a format, la fel şi românii din America de Nord, se consideră a avea o legătură strânsă cu România, în sensul dragostei şi respectului nealterat, atât pe plan individual cât şi la un nivel de grup, mai ales cu organizaţiile de cultură şi educaţie, cât şi cu alte organizaţii neguvernamentale.

Nu suntem ignoranţi nici la faptul că există şi un curent care, pentru motive greu de înţeles, urmăresc să distrugă stabilitatea Bisericii din America de Nord, dar toate aceste încercări subestimează puterea lui Dumnezeu; Biserica nu este un club etnic sau o colonie, ci Trupul credincioşilor din lumea întreagă şi din toate timpurile. Episcopia Ortodoxă Română din America este tot atât parte din Biserica Ortodoxă Română cât este parte din Biserica Ortodoxă din Grecia, cea din Ierusalim, şi aşa mai departe.

Pe scurt, eu reprezint un grup care îşi câştigă existenţa, îşi creşte familiile, îşi dezvoltă aptitudinile şi modul de exprimare participând activ în societatea Americană, apreciind şi trăind valorile culturale şi spirituale reprezentative naţiunii române, şi în acelaşi timp dezvoltând instituţii şi grupuri sociale care reflectă aceste valori. Această comunitate este adânc înrădăcinată în credinţa ortodoxă, aşa cum a fost ea adusă din România şi cum a fost apoi adaptată la condiţiile locale din America de Nord. Noi nu suntem un simplu transplant din România, ci un organism viu care se adaptează şi se modifică la fel ca şi Biserica din România de-a lungul anilor.

Mai sunt şi alte grupuri asemănătoare nouă, cu singura deosebire că valorile şi instituţiile lor, vieţile lor pe continentul American au la bază alte valori; o mare comunitate Evreiască, sau mai bine zis, multe comunităţi; o comunitate mică Uniată, care îşi are rădăcinile în deceniile de început ale mileniului trecut; diferite comunităţi neo-Protestante destul de numeroase; mai sunt alţii care nu au legături nici cu credinţa strămoşilor şi nici cu alte instituţii, motiv pentru care nu le putem cunoaşte numărul; şi mai sunt şi acei care nici ei şi nici familiile lor nu au origini etnice Româneşti, dar care au fost cetăţeni Români aparţinând diverselor grupuri minoritare şi care păstrează o legătură şi o apreciere nostalgică pentru originile lor Româneşti.

Deci, cuvintele scrise acum şaptezeci şi trei de ani de fericitul întru pomenire Patriarh Miron Cristea, sună straniu astăzi pentru comunitatea noastră. Dacă am gustat din învăţăturile pline de otravă, am rezistat într'un fel oarecum sănătos. Considerăm că existenţa concretă a comunităţii ortodoxe din America de Nord de peste o sută de ani, ne face cu adevărat să ne plecăm genuchii pentru că Dumnezeu ne'a "întărit pe noi către dreptmăritoarea credinţă şi strămoşească lege." Anul acesta, din mila Domnului, sărbătorim în Canada centenarul a două parohii, alături de parohia Sf. Nicolae din Regina, anul trecut, şi Catedrala Sf. Maria din Cleveland, Ohio în anul 2004. Nu putem spune că am înflorit, dar continuăm să existăm. Atunci când ne înmulţim, este datorită emigraţiei.

Tineretul nostru, fete şi băieţi, fac serviciul militar în Canada sau Statele Unite; Românii au luat parte la toate războaiele secolului trecut, iar în timpul celui de-al doilea război mondial s'au luptat chiar pe pământul strămoşilor. Ştim cu toţii cum se spunea atunci: "Vor veni Americanii....", dar ei nu au venit. În 1989 România nu a avut nevoie de Americani ci a acţionat singură cu acelaşi curaj ca şi cel al strămoşilor. Deci trăind în America de Nord, în aceste două ţări, nu putem decât fi parte activă din sistemul politic, economic şi spiritual al acestor popoare în mijlocul cărora trăim. Pe de altă parte, nu ne putem amesteca în sistemul politic şi spiritual al României, în primul rând pentrucă nu ne câştigăm existenţa, nu ni se nasc copiii, şi nu trăim pe teritoriul acestei ţări, iar în al doilea rând pentrucă nu am fi cetăţeni loiali ai ţărilor unde suntem cetăţeni.

Comunităţile noastre s'au micşorat de-a lungul anilor. Motivele sunt multiple: enoriaşi care se mută în oraşe unde nu există parohii româneşti sau biserici ortodoxe; tineret care pleacă la universitate; adulţi care sunt mânaţi de setea după bunuri materiale şi nu mai răspund obligaţiilor pe care le au faţă de Creator; căsătorii mixte (78%) - (căsătoriile între doi tineri Români sunt foarte rare); desprinderea de Biserica Ortodoxă şi trecerea la o altă religie sau sectă, pentru că există o biserică sau grup religios aproape la fiecare colţ de stradă; necunoaşterea limbii române de către majoritatea celor născuţi pe teritoriul american; scandalul produs la scindarea Bisericii Române în anul 1950 şi lipsa de unitate a Ortodoxiei în America de Nord. Desigur, mai sunt şi alte motive, dar nu cred că mai este necesar să le mai enumăr într'o prezentare atât de scurtă.

Comunitatea ortodoxă română din America de Nord există de mai bine de o sută de ani, cu parohii vechi şi altele noi în formare. Avem trei mănăstiri unde călugării şi călugăriţele se roagă pentru noi şi care au adus spiritualitatea românească pe teritoriul american. Suntem recunoscători Bisericii Române pentru că oferă dezlegare canonică preoţilor care vin să slujească în America, şi suntem recunoscători preoţilor care vin să slujească via Domnului şi care şi-au adăugat numele la lista lungă a celor care au servit biserica aici mai bine de un secol. Există şi alte organizaţii, instituţii şi cluburi româneşti care nu fac parte din Biserică, dar la care credincioşii iau parte, sau altele care acţionează împotriva Bisericii.

Există ziare religioase şi ziare politice; există asociaţii culturale şi civice care servesc comunitatea românească în diferitele aspecte sociale.

Am menţionat la începutul prezentării mele că aş dori să vă pot spune multe lucruri şi că probabil veţi

Cont. la pag. 22

Prea Sfințitul Episcop Vicar Irineu a Sărbătorit Paștile în Metropola New York

Din încredințarea și cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Arhiepiscop Nathaniel, Prea Sfințitul Episcop Vicar Irineu s-a aflat în Săptămâna Sfintelor Patimi, în Protopopiatul Coastei Atlantice, unde a vizitat parohiile aflate în zona orașului New York.

În seara zilei de 22 aprilie 2003, Prea Sfinția Sa Irineu, însoțit de PC Ierodiacon Sebastian, a poposit la Parohia "Sfântul Iosif de Maramureș" din Hazelton, PA, păstorită de Prea Cucernicul Părinte Traian Stafiuc, unde a slujit Denia din Sfânta și Marea Marți a Patimilor Domnului. Aici a fost întâmpinat de preotul paroh și de comunitatea românească în număr mare, cu tradiționala pâine și sare pe care ierarhul le-a binecuvântat spre rodire în această comunitate. La sfârșitul deniei, episcopul a rostit celor prezenți un cuvânt de învățătură, cu semnificația acestei zile îndemnând la o pregătire sufletească specială pentru întâmpinarea Învierii, cu sufletele curățite prin Taina Spovedaniei și prin împărtășirea cu Trupul și Sângele Mântuitorului.

De la Hazelton, vizita s-a continuat către New York, unde a doua zi dimineața, în Sfânta și Marea Miercuri la ora 10 în Biserica Sfânta Maria, Prea Sfințitul Episcop Vicar înconjurat de un sobor de preoți din oraș, a slujit Sfânta Taină a Maslului. După amiază, însoțit de către Părintele Protopop Casian Fetea, Prea Sfinția Sa Irineu a efectuat o scurtă vizită la Cancelaria Mitropolitană a Bisericii Ortodoxe din America, unde a fost întâmpinat de către Părintele Consilier David Brum, care a oferit din partea Prea Fericitului Mitropolit Herman o mică raclă cu sfintele moaște ale Sfântului Cuvios Herman din Alaska pentru a fi dăruite Patriarhiei Române cu ocazia vizitei Înalt Prea Sfințitului Arhiepiscop Nathaniel în România, în luna mai. În aceeași zi la ora 6 seara, a săvârșit iarăși Taina Sfântului Maslu în Biserica Sfântul Dumitru din New York, aflată sub păstorirea Părintelui Traian Petrescu, după care a rostit cuvânt de învățătură cu ocazia acestei zile mântuitoare a patimilor.

În Sfânta și Marea Joi, Vlădica Irineu a slujit Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare în aceeași Biserică în prezența multor credincioșii, care au primit Sfânta Taină a Împărtășaniei, iar apoi s-au împărtășit și din frumosul cuvânt de învățătură rostit de către ierarh, în care a subliniat importanța și semnificația Cinei de Taină, pe care Mântuitorul a avut-o împreuna cu ucenicii Săi. În seara aceleiași zile, Denia celor 12 Evanghelii a fost slujită la Biserica Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, Middlevillage, NY, păstorită de Părintele Dimitrie Musta, unde mai înainte de a începe Slujba Sfintelor Patimi, Episcopul a sfințit cele 3 clopote pentru noua biserică.

Slujbele din Sfânta și Marea Vineri a Patimilor s-au oficiat în Biserica Sfântul Dimitrie din Bridgeport, CT, unde păstorește Părintele Paroh Cornel Todeasa. În prezența a unui număr mare de credincioși, și a

unui sobor de preoţi, format din P.C. Pr. Cornel Todeasa, P.C. Pr. Nicolae Regoş, P.C. Diac. George Coca şi P.C. Ierod. Sebastian, Prea Sfinţitul Irineu a slujit Prohodul Domnului cu procesiunea tradiţională din Vinerea Mare, după care a rostit un cuvânt de învăţătură despre semnificaţia zilei solemne şi mântuitoarelor patimi. A doua zi, în Sâmbăta Mare, s-a slujit Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare în aceeaşi parohie, unde s-au împărtăşit un număr mare de credincioşi, iar la sfârşitul slujbei, Prea Sfinţitul le-a făcut alese urări de bine, pace şi sănătate cu binecuvântări arhiereşti în ajunul Sfintelor Paşti.

În Marea şi Luminata Zi a Învierii Domnului, la miezul nopţii, din biserica întunecoasă, în sunetul clopotelor Bisericii Sfânta Maria, din Elmhurst, NY, Prea Sfinţitul Episcop Vicar Irineu, a rostit îndemnul şi chemarea "Veniţi de luaţi lumină", mulţimii de credincioşii din biserica ce devenise neîncăpătoare. Înconjurat de Părintele Protopop Casian Fetea şi Ierodiaconul Sebastian, Vlădica Irineu a ieşit în procesiune în faţa bisericii, unde a început Slujba Sfintei Învieri, vestind celor prezenţi că "Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând şi celor din mormânturi viaţă dăruindu-le." După aceasta, comunitatea a intrat în biserica luminată, unde s-a continuat cu Sfânta Liturghie a Paştilor.

La orele amiezii, Ierarhul a asistat la Sfânta Liturghie de Paşti, de la Biserica Sfinţii Trei Ierarhi, Ridgewood, oficiată de Părintele Paroh Victor Runcanu. La sfârşitul slujbei, ierarhul a transmis urările pascale credincioşilor acestei parohii, din partea I.P.S. Nathaniel cât şi din partea Prea Sfinţiei Sale. La ora 4 după amiază, Vecernia Sfintei Învieri s-a slujit de către Părintele Protopop Casian Fetea, în prezenţa ierarhului, la Biserica Sfânta Maria, cu citirea Sfintei Evanghelii în mai multe limbi. În Lunea Luminată, Prea Sfinţitul Irineu a slujit din nou Sfânta Liturghie în mijlocul credincioşilor Bisericii Sfânta Maria.

Vizita arhierească în New York, s-a încheiat a treia zi de Paşti, când a avut loc o sedinţă de protopopiat la Biserica Sf. Maria, în prezenţa a nouă preoţi, unde s-au discutat problemele administrativ-duhovniceşti, cu care se confruntă protopopiatul şi viaţa pastorală din această zonă. La finele acestei şedinte ierarhul şi-a luat rămas bun, le-a mulţumit celor care l-au găzduit cu ocazia acestei sărbători şi i-a binecuvântat.

Îndreptându-se spre reşedinţa eparhială de la Vatra Românească, Prea Sfinţitul Episcop Irineu, a prezentat Înalt Prea Sfinţitului Părinte Arhiepiscop Nathaniel, problemele cu care se confruntă preoţii şi comunităţile ortodoxe româneşti cât şi impresiile personale din această primă vizită pastorală de Paşti, transmiţând fiasca supunere, dragostea şi urările pascale din partea preoţilor şi credincioşilor din protopopiat. ❄

Ierodiacon Sebastian Dumitraşcu

In Memoriam: Pr. Dr. Petre Popescu

Omagiu Unui Om Şi Preot Adevărat

"Cel ce va învăţa şi va şi face cele ce propovăduieşte, acela mare se va chema şi de cinste va fi în Împărăţia lui Dumnezeu" (Matei 5,19)

La început de iunie, Biserica "Buna Vestire" din Montreal, cernită şi drapată în doliu, dar păstrând podoaba duhovnicească a sfintelor slujbe şi a dumnezeieştii Liturghii, a găzduit privegherea duioasă, ca jertfă de rugăciune lui Dumnezeu, precum şi prohodirea îndătinată, în memoria venerabilului **Preot Dr. Petre Popescu,** ctitorul şi parohul ei, care a trecut la cele veşnice.

Adormirea sa întru Domnul a mişcat sufleteşte profund pe toţi care l-au cunoscut şi preţuit, ca sacerdot exemplar, om al cetăţii şi păstor sufletesc de vrednică şi îndreptăţită consideraţie. Aflat şi ştiut de către toată obştea în suferinţă şi greutate, în biserica nevoinţelor sale n-a încetat rugăciunea curată, pentru ridicarea din neputinţe, în Duminicile şi sărbătorile ultimei perioade. Dumnezeu Atotputernicul a socotit însă, dincolo de înţelegerea noastră pământească, să-l cheme la El şi acolo să sporească încă şi mai mult comuniunea noastră de iubire cu părintele şi rugăciunea mijlocitoare pentru el.

Cu adevărat, în toate orizonturile vieţii dar mai cu seamă în ogorul pastoraţiei, dedicarea energiei, priceperii şi elanului duhovnicesc în slujba semenilor este demnă de toată preţuirea şi cinstirea. Iar înfăptuirile şi împlinirile dobândite rămân în conştiinţa posteritătii şi dau arvuna nemuririi. Părintele Petre, cel ce s-a făcut, cu neostenire, bineplăcut lui Dumnezeu, şi-a asumat şi a trăit cu toată fiinţa lui apostolatul preoţesc. N-a socotit preoţia o profesie, fie ea desăvârşit onorabilă ci sacerdoţiu, misiune sfântă, care cere abnegaţie, dăruire, sacrificiu, "ardere cu duhul"(Rom. 12, 11), trăire efervescentă a credinţei. A înţeles şi şi-a împlinit prisositor misiunea de a fi lumina lumii şi sarea pământului (Matei 5, 13-14) adică pildă tuturor, "cu cuvântul, cu purtarea, cu vrednicia şi hărnicia, cu credinţa puternică şi dragostea jertfelnică"(I Tim. 4,12).

Concordanţa deplină între propovăduire şi propria conduită morală a fost o constantă a vieţii răposatului, sporindu-i prestigiul şi consacrându-i demnitatea a fost o conştiinţă vie, un "spiritus rector" şi rămâne pentru noi o paradigmă a preotului adevărat.

De-a lungul a mai bine de jumătate de veac de slujire preoţească la parohia "Buna Vestire" din Montreal, părintele, numit cu numele verhovnicului apostolilor, s-a dovedit, după expresia paulină, "iconom şi bun chivernisitor al tainelor lui Dumnezeu". Sacerdoţiul a fost sprijinit de exemplară rigoare şi integritate morală, de tărie de caracter şi convingeri puternice, de tăria credinţei, de elan patriotic pentru neamul şi ţara obârşiilor şi rădăcinilor sale.

Răposatul părintele nostru s-a aflat în fruntea unei familii de o trăinicie şi o coeziune absolut admirabile şi în care sunt vizibile şi iarăşi la fel de admirabile duhul de rugăciune şi ataşamentul statornic faţă de Biserică. Pentru enoriaşii şi păstoriţii săi, părintele a fost întruchiparea omului faptei, al ctitoriei durabile, deopotrivă materiale, patrimoniale, dacă se are în vedere preţioasa moştenire a aşezământului "Buna Vestire", lăsată urmaşilor întru slujire.

Ochii părintelui s-au închis privind extatic, ca şi apostolii odinioară, înălţarea lui Iisus la cer. A pus capăt călătoriei vieţii pământeşti deplin împăcat cu sine şi cu conştiinţa datoriei preoţeşti împlinite, la cele mai înalte cote ale vredniciei.

Cel pe care răposatul l-a dorit urmaş, iar Înalt Prea Sfinţitul Arhiepiscop Nathaniel l-a aşezat la cârma parohiei, îşi pleacă fruntea, întru smerit şi curat omagiu, rugând pe Bunul Dumnezeu să-i rânduiască veşnică odihnă în ceata celor aleşi de-a dreapta Sa. Să-i fie memoria binecuvântată!

Preot Dr. Nicolae Stoleru
Parohul Bisericii "Buna Vestire" Montreal

Comunicatul oficial al Consiliului Parohial al Bisericii "Buna Vestire" Montreal, cu prilejul trecerii la cele veşnice a Preotului ei paroh, Dr. Petre Popescu)

Vineri 6 iunie a.c. a încetat din viaţă, după mai multe luni de suferinţă, la vârsta de 86 de ani, preotul dr. Petre Popescu, parohul Bisericii Ortodoxe Române "Buna Vestire" din Montreal, Canada şi vicar al Eparhiei Ortodoxe Române a Europei Occidentale.

Duminică 8 iunie, sicriul cu corpul neînsufleţit al părintelui Petre Popescu a fost depus în biserica parohială, pe care a ctitorit-o, unde a fost privegheat zi şi noapte de către familie şi bunii săi enoriaşi. In zilele de până la înmormântare, prin faţa catafalcului s-au perindat aproximativ două mii de persoane ce l-au preţuit şi admirat, aducând omagiul lor şi exprimând condoleanţe.

Slujba înmormântării a fost săvârşită marţi 10 iunie, începând cu orele 10 a.m., de către Înalt Prea Sfinţitul Arhiepiscop Nathaniel, al Episcopiei Ortodoxe Române din America ((ROEA), înconjurat de un sobor de preoţi din care au făcut parte: Pr. Nicolae Zelea Hamilton şi Pr. Dumitru Ichim Kitchener, Ontario, Pr. Cătălin Mitescu Pomona, California, Pr. Adrian Manea Quebec, Pr. Cezar Vasiliu Montreal, Pr. Nicolae Stoleru, noul paroh al Bisericii "Buna Vestire" şi Pr. Codrut Ion, de la aceeaşi biserică, Rev. Nicolas Salamis, din partea Bisericii grecéti din Montreal, Pr. Constantin Târziu, de la Biserica "Sf. Arhangheli" din Paris, din partea Eparhiei Ortodoxe Române din Europa Occidentală, Rev. Anthony Gabriel, de la Biserica Antiohiană din Montreal, din partea Asociaţiei Clerului Ortodox din provincia Quebec, Rev. Zivorad Subotic,

Cont. la pag. 24

In Memoriam: Părintele Dr. Petre Popescu

Vineri, 6 iunie 2003, a încetat din viaţă Părintele Dr. Petre Popescu, preot paroh timp de 52 de ani al Bisericii Ortodoxe Române "Buna Vestire" din Montreal şi Vicar al Episcopiei Ortodoxe Române din America pentru Eparhia Ortodoxă Română din Europa Occidentală.

Părintele Petre Popescu s-a născut la 17 mai 1917 în comuna Glodeanul Sărat, lângă Buzău, fiu al preotului Alexandru Popescu şi al preotesei Caliopa. A beneficiat de o aleasă pregătire intelectuală. A urmat Seminarul Teologic de opt ani "Chesarie Episcopul" din Buzău şi vestita Facultate de Teologie din Cernăuţi. A absolvit cursurile post-universitare ale Seminarului Pedagogic din Bucureşti, pregătindu-se pentru cariera de profesor. În 1941 a fost încorporat în armată. A făcut războiul pe ambele fronturi din 1941 până în 1945 în calitate de ofiţer de Stat Major. În 1945 pe frontul de Apus, a făcut parte din regimentul care a trecut Tisa şi a stabilit primul cap de pod, când au fost încercuiţi şi luaţi prizonieri. Din Germania, după desfiinţarea lagărelor de prizonieri, deoarece cunoscuse comunismul în timpul campaniei sovietice, a trecut în Franţa. Aici, la Paris, la Universitatea Sorbona, între 1946 şi 1950 şi-a luat doctoratul cu tema: "La responsabilit morale".

La 33 de ani, în 1950, când Canada a deschis larg porţile imigraţiei spre sectorul agricol, Petre Popescu părăseşte Franţa şi porneşte spre Lumea Nouă. Se stabileşte la Hamilton unde cunoaşte pe tânăra Ana Donison cu care se căsătoreşte în anul 1951. Imediat după căsătorie, şi-a depus candidatura pentru Biserica Ortodoxă Română . Buna Vestire/ din Montreal. A fost ales şi la 10 iunie 1951, a fost hirotonit preot. După 52 de ani, ca o tristă coincidenţă, tot în ziua de 10 iunie, în anul 2003, părintele Petre Popescu a fost înhumat în Cimitirul Mont Royal din Montreal. Serviciul religios de înmormântare a fost oficiat de Înalt Preasfinţitul Arhiepiscop Nathaniel al Episcopiei Ortodoxe Române din America împreună cu un sobor de preoţi.

Părintele Petre Popescu a avut în acestă viaţă un destin pe care a ştiut să-l îndeplinească şi pentru care a înfruntat cu demnitate multe piedici. Ca student, a condus Corul Facultăţii de Teologie din Cernăuţi şi a organizat diferite activităţi şi acţiuni studenţeşti. În timpul doctoratului la Paris, a fost ales trei ani la rând Preşedinte al Asociaţiei Studenţilor Români din Franţa.

În paralel cu activitatea studenţească, din 1947 devine secretarul personal al Mitropolitului Visarion Puiu, după sosirea acestuia la Paris. În 1947 face legătura telefonică şi stenografiază convorbirile Mitropolitului cu Patriarhul României, Nicodim. Ia parte activă la înfiinţarea, în 1948, a Episcopiei Ortodoxe Române din Europa Occidentală, de către Mitropolitul Visarion. Din cauza persecuţiilor la care era supusă Biserica din România, cu aprobarea prealabilă a Patriarhului Nicodim, episcopia a fost acoperită canonic de Mitropolia Ortodoxă Rusă din afara Rusiei, al carei secretar a devenit încă de la început.

În 1948, ca delegat al Episcopiei, ia parte la Consiliul Mondial Ecumenic al Bisericilor Creştine ţinut la Amsterdam. Aici îl întâlneşte şi leagă prietenie cu preotul Vasile Haţegan, delegat al Episcopiei Ortodoxe Române din America.

În timpul preoţiei la Biserica Ortodoxă Română "Buna Vestire", între 1952 şi 1966, predă în paralel cursuri de filozofie şi de teologie la Universitatea Laval din Quebec, la Universitatea St. Paul din Hull, Quebec şi, mai târziu, la Universitatea din Montreal.

În Montreal a reuşit să-şi creeze relaţii apropiate cu Cardinalul Lger al Quebecului, cu Primarul Montrealului, Jean Drapeau şi cu Pierre Eliot Trudeau, Ministrul Justiţiei în Guvernul Liberal condus de Premierul Pearsen, care, la recomandarea Cardinalului Lger, îi încredinţează realizarea unui studiu pentru Parlamentul Federal.

În 1967, cu ocazia Expoziţiei Mondiale ţinută la Montreal, a fost numit reprezentantul Comitetului de Organizare pentru Pavilonul Creştin. În această calitate, din însărcinarea Cardinalului Lger, vizitează Vaticanul, unde îl întâlneşte pe Papa Paul al VI-lea, şi apoi Patriarhia din Constantinopol, pentru a-i transmite Patriarhului Atenagora invitaţia să deschidá Expoziţia.

În această perioadă de început pastoral, la Montreal, împreună cu alţi cinci preoţi ortodocşi, a înfiinţat Asociaţia Clerului Ortodox din Quebec. Aceasta, în anul 1961, a amenajat o Capelă Ortodoxă în Spitalul Verdun. A mai fost cofondator al Centrului Ecumenic din Canada cu sediul la Montreal.

În anul 1966, iniţiază deschiderea unui fond de donaţii, iniţial pentru repararea bisericii vechi, iar, din anul 1968, pentru construcţia actualului Complex "Buna Vestire". Cu sprijinul Primarului Montrealului, Jean Drapeau, achiziţionează, din cadrul parcului Villeray, terenul necesar noilor construcţii.

Părintele Petre Popescu n-a fost un preot obişnuit, ci unul care şi-a făcut din preoţie un ideal. Prin calităţile personale a reuşit să adune în jurul său câţiva oameni extraordinari cu ajutorul cărora şi-a materializat ideile şi idealurile: construcţia Bisericii "Buna Vestire" în 1972, a Casei Române — un impresionant centru de cultură şi activităţi româneşti — şi a Casei Parohiale ambele în 1981.

Încă din 1950 Părintele Petre Popescu, lider al comunităţii româneşti din Montreal, a luat poziţie contra samavolniciilor comise de comunişti în România. Timp de patruzeci şi cinci de ani i-a denunţat în predici, la

radio "Europa Liberă" şi în articolele publicate în presă. Datorită atitudinii lui curajoase, ca o reacţie, oamenii Partidului au orchestrat împotriva lui o adevărată campanie de intimidare. Părintele Petre Popescu a scris eseuri cu conţinut moral şi religios, din care unele au fost publicate în "Candela de Montreal".

În ultimii ani de viaţă s-a dedicat rezolvării a două probleme deosebit de importante: acoperirea canonică a Episcopiei Ortodoxe Române a Europei Occidentale din care făcea parte Biserica "Buna Vestire" şi găsirea unor succesori vrednici de moştenirea care li se încredinţa.

Încă din primii ani de preoţie, Părintele Petre Popescu încercase să dea viaţă visului Mitropolitului Visarion: o Biserică Ortodoxă Română în afara Ţarii, "în ton cu realităţile şi nevoile enoriaşilor, un Episcop pentru Canada, unul pentru Europa Occidentală şi un Mitropolit la Vatra, pentru Statele Unite".

În urma unor consultări la Paris şi Montreal, în primăvara anului 2000 Părintele Petre Popescu s-a îndreptat spre Înalt Presfinţitul Nathaniel, Arhiepiscopul Episcopiei Ortodoxe Române din America. Părintele Petre Popescu îşi dorea o ierarhie religioasă cu dragoste de ţara de origine, dar crescută în realităţile societăţii de aici.

Înalt Preasfinţitul Nathaniel, ascultându-i pledoaria, a acceptat să acopere canonic Biserica "Buna Vestire".

La trecerea în eternitate, părintele Petre Popescu lasă în urmă, aşa cum şi-a dorit, o biserică puternică, pregătită să lupte pentru ţinuta morală şi credinţa în Dumnezeu, pe care l-a iubit şi slujit întreaga viaţă.

Odihnească-se în pacea pe care a căutat-o dar nu a găsit-o pe acest pământ! ❁

Victor Roşca,
Preşedintele Consiliului Parohie
"Buna Vestire" din Montreal

Comunitatea Ortodoxă

Cont. de la pag. 16

avea multe întrebări. Scopul meu va fi fost atins dacă am răspuns măcar parţial la aceste întrebări, şi dacă am reuşit să vă dau o sumară imagine despre cine suntem noi vis-a-vis de dumneavoastră. Noi suntem o comunitate matură, cu viaţa noastră proprie, care poate desigur să vă aprecieze şi să vă iubească pe dumneavoastră care sunteţi pe continentul European şi vă îndepliniţi destinul dat de Dumnezeu. Suntem cu toţii uniţi în acelaşi Dumnezeu Tatăl de la care toţi primim binecuvântarea acestei vieţi. ❁

+NATHANIEL, Arhiepiscop

O carte pe lună

Valerian D. Trifa, "Pastorale"

In Martie 2003 vedea lumina tiparului: Valerian D. Trifa, "**Pastorale,**" Editura Limes, Cluj, 2003, 160 de pagini.

Apariţia lucrării a fost posibilă prin generoasa sponsorizare a Societăţii "Unirea Românilor" din Southfield, Michigan al cărei membru a fost şi Arhiepiscopul Valerian. Acea Societate deţine un loc unic în istoria instituţiilor româno-americane prin faptul că, încă de la intemeierea ei, în 1909, a sprijinit cu generozitate şi clarviziune fără egal, toate operele de cultură românească în America. Această trăsătură a societătii este încă mai vizibilă în cazul volumului pe care îl prezentăm, în aceea că editorul şi supraveghetorul ediţiei este Eugen Silviu Raica, în acelaşi timp Preşedinte al societăţii "Unirea Românilor" şi Preşedinte al "Centrului de Studii şi Documentare al Românilor-Americani" (The Romanian-American Heritage Center) din Jackson, Michigan.

Eugen Raica este o personalitate marcantă şi foarte bine cunoscută a comunităţii româno-americane. Cunoscut prin trăsaturi de caracter, inteligenţă, poliţete, bun simţ modestie proverbială şi prin realizări cu totul remarcabile.

Prima parte a activităţii sale comunitare a fost dedicată vieţii fraternale, pe care a slujit-o cu un devotement absolut eroic. Acest devotement a capătat trăsături tragice în anii 1998-2002 când sistemul fraternal româno-american a colapsat ca urmare a unei nevrednice administraţii. In acest context Eugen Raica a făcut eforturi supraomeneşti de a stăvilii un rău care, din păcate, şi-a săvârşit lucrarea în chip iremediabil. Dar talentul şi voinţa de a face bine ale lui Eugen Raica au aflat câmp de desfăşurare în cadrul "Centrului de Studii şi Documentare" (înfiinţat prin gândul şi fapta Arhiepiscopului Valerian în 1975).

Din 1996 Eugen Raica a devenit Preşedinte al acestei instituţii, singura dedicată exclusiv promovării bunului nume şi dezvelirii istoriei comunităţii româno-americane. Realizările administraţiei lui sunt foarte numeroase şi ele vor face, fără îndoială, obiectul unor alte studii. Este totuşi de folos să amintim şi aici câteva, măcar câteva, dintre ele.

Eugen Raica a pus pe baze noi şi sănătoase un program de cercetare sistematic, el a adunat în jurul publicaţiei Centrului (Information Bulletin) pe toţi cei care sunt interesaţi şi capabili să prezinte trecutul Românilor-Americani: George Alexe, Joanne Bock, MarieAnn Cristoff, Pr. Dr. Theodore Damian, Prof. Dr. Gh. Florescu, Alexandru Nemoianu, Alexandra Roceric, Aurel Sasu, Vladimir Wertsman, şi încă mulţi alţii (între ei regretatul Părinte Vasile Haţegan). Mai mult, Eugen Raica a impus o nouă politică editorială, dedicând fiecare număr al "Buletinului" unei teme dominante. In acest

chip fiecare număr din "Buletin" devine bază şi punct de plecare pentru cercetări viitoare. Se poate că prin această nouă politică, de înţelegere ştinţiifică şi editorială, precum şi prin ajutor financiar (dat prin Bursa "Stelian Stănicel," un alt mare prieten şi sprijinitor al Centrului), au fost adunaţi la un loc toţi cei ce studiază trecutul român-american. In paralel, Eugen Raica a îmbunătăţit chibzuit baza de cercetare şi administrativă a Centrului: publicaţiile Centrului (cea mai amplă colectie de periodice româno-americane din lume) au fost microfilmate şi pot fi cercetate de cei doritori, lucrări de specialitate au fost ajutate să vadă lumina tiparului, clădirea Centrului a fost îmbunătaţită din temelie (acoperis, încălzire, canalizare, etc.), relaţiile cu publicul şi cu organizaţiile similare s-au extins şi au devenit cordiale. Faptul că Eugen Raica a luat asupra sa publicarea "Pastoralelor" Arhiepiscopului Valerian vine în curgere firească şi logică a împlinirilor lui anterioare.

Lucrarea pe care o prezentăm are 160 de pagini care adună la un loc Pastoralele (la Învierea Domnului şi Nasterea Domnului) dintre 1952-1980. Lucrarea reprezintă prima restituţie semnificativă şi ştinţific făcută lui Valerian, ca teolog, păstor şi seriitor de limbă română.

Eugen Raica a adunat cu grijă, cercetând în arhivele şi colecţiile Centrului, toate Pastoralele lui Valerian. Textul lor a fost reprodus integral şi ştiinţific (i.e. citând clar locul şi data publicaţiei) şi folosind cel mai vertificat model al bunelor adunări de texte (crestomaţii), cel cronologic. În acest fel cei interesaţi vor putea să vadă care erau prioritătile teologice şi pastorale ale lui Valerian şi cum au evoluat ele în cursul unei îndelungate şi vrednice păstoriri.

De fapt virtuţile acestor "Pastorale" sunt limpede arătate în chiar Prefaţa volumului, semnată de editor, Eugen Raica.

In acea Prefaţă (de fapt "Cuvânt de Început şi Îndreptare") editorul arată limpede care sunt meritele Pastoralelor ... "în chip răspicat, Scrisorile Pastorale, arată că importante sunt valorile ancorate în credinţă, nădejde şi dragoste." Acelaşi Cuvânt de Început arată, cu emoţionantă modestie, că va rămâne în sarcina cercetărilor viitoare să desluşească valoarea teologică şi pastorală a Scrisorilor. Dar Eugen Raica mai surprinde un lucru şi anume valoarea for literară, de monument de limbă română. Eugen Raica surprinde subtil că limba folosită de Valerian a fost limba cărturarilor ardeleano-bănăţeni. O limbă ce s-a dezvoltat în tot cursul veacului al XIX-lea şi careia Valerian i-a fost credincios şi pe care, tot el, a adus-o, probabil, la desăvârşire.

Pastoralele în discuţie mai arată ceva. Că după scurgerea timpului, detaliile istorice, "luptele politice," apar nu numai ca amănunte îndepărtate, dar direct fără importanţă. Important rămâne mesajul de credinţă şi unitate etnică, singurul capabil să străbată, prin comuniune, veacurile în tot măreţul şi mântuitorul său farmec.

Lucrarea, Valerian, "Pastorale" reprezintă o capodoperă a culturii româneşti din Lumea Nouă şi editorul lor, Eugen Raica merită toată lauda.

Exemplare ale lucrării, în număr foarte limitat, se află la "Centrul de Studii şi Documentare" şi ele pot fi obţinute pentru $15.00 trimişi la "The Romanian-American Heritage Center", 2540 Grey Tower Rd., Jackson, Michigan, 49201. ❁

Alexandru Nemoianu

EDUCAREA CREŞTINĂ A FAMILIEI

Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul

In fiecare an, pe 20 Iulie, biserica îl sărbătoreşte pe Sfântul Ilie Prooroc Tesviteanul din Tesba Galaadului. Domnea pe atunci un rege, Ahab, care făcuse mai multe lucruri neplăcute lui Dumnezeu decât făcuseră toţi regii dinaintea sa, ba chiar s-a închinat lui Baal şi i-a făcut jertfelnic acestuia. Şi s-a mâniat Sfântul Prooroc Ilie aşa de mult din cauza aceasta încât a a oprit nu numai ploaia, dar şi roua pentru mai mulţi ani. Iar Dumnezeu i-a spus Sfântului Ilie să meargă la pârâul Cherit unde era apă. Aicea corbii îi aduceau Sfântului pâine şi carne, dimineaţa şi seara. Din cauza secetei pârâul a secat şi atunci Dumnezeu l-a trimis pe Sfântul Ilie la o văduvă din cetatea Sarepta Sidonului să-i dea aceasta pâine şi apă. Când Sfântul Ilie a întâlnit-o, văduva aduna vreascuri. Sfântul Ilie i-a cerut apă şi ea s-a dus să-i aducă, dar când i-a cerut şi o bucată de pâine ea i-a răspuns că "nu am nici o fărâmitură de pâine, ci numai o mână de făină într-un vas şi puţin undelemn într-un ulcior. Şi iată, am adunat câteva vreascuri şi mă duc să o gătesc pentru mine şi pentru fiul meu, să mâncăm şi să murim!" (III Regi, 17) Sfântul Ilie îi cere să-i facă întâi lui o turtă şi să nu se teamă că după aceea făina şi undelemnul nu se vor sfârşi până nu se va termina seceta. Şi într-adevăr, făina şi undelemnul nu s-au împuţinat. Dar iată că după un timp copilul văduvei s-a îmbolnăvit şi a murit. Văduva a început să se jelească Sfântului Ilie, iar acesta "suflând de trei ori peste copil, a strigat către Domnul şi a zis: ‹‹ Doamne Dumnezeul meu, să se întoarcă sufletul acestui copil în el !›› Şi a ascultat Domnul glasul lui Ilie; şi s-a întors sufletul copilului acestuia în el şi a înviat."

In al treilea an al secetei Dumnezeu i-a spus Sfântului Ilie să se ducă să vorbească cu Regele Ahab. Regele Ahab omorâse toţi proorocii lui Dumnezeu şi îl căuta şi pe Sfântul Ilie să-l omoare. Totuşi Sfântul Ilie merge în faţa Regelui Ahab şi îi spune că din cauza păcatelor lui, Dumnezeu nu dă ploaie. Apoi îi propune un mod de a afla cine este adevăratul Dumnezeu. Ahab trebuia să-i cheme pe cei 450 de prooroci ai lui Baal şi pe cei 400 de prooroci ai dumbrăvilor Astartei să-i pună să facă un jertfelnic, să se roage la zeii lor, dar să nu pună foc la jertfelnic. Sfântul Prooroc Ilie urma să facă şi el un jertfelnic pentru Dumnezeu şi să se roage la Dumnezeu fără a pune foc. Al cărui jertfelnic se va aprinde fără ca

Cont. la pag. 24

Educarea *Cont. de la pag. 23*

oamenii să-i pună foc, acela are pe adevăratul Dumnezeu. Cei 850 de prooroci ai lui Ahab după ce au pus jerta, s-au rugat lui Baal şi au strigat numele lui toată ziua şi "strigau u glas mai tare şi se înţepau după obiceiul lor cu săbii şi cu lănci, până curgea sânge" dar nimic nu s-a întâmplat. Atunci Sfântul Ilie a făcut jertfelnic pentru Dumnezeu, a zidit 12 pietre, a pus lemne peste jertfelnic şi a făcut un şanţ în jurul jertfelnicului şi a poruncit oamenilor să arunce de 3 ori câte 4 cofe cu apă peste jertfa arderii de tot şi peste lemne, iar şanţul s-a umplut cu apă. Şi când a fost timpul pentru jertfa de seară, Sfântul prooroc Ilie s-a rugat lui Dumnezeu să le arate oamenilor că El este singurul Dumnezeu. "Şi s-a pogorât foc de la Domnul şi a mistuit arderea de tot, şi lemnele şi pietrele şi ţărâna şi a mistuit şi toată apa care era în şanţ" (III Regi 18). Oamenii au înţeles că Domnul este adevăratul Dumnezeu, iar profeţii lui Baal au fost toţi omorâţi. Apoi a venit o ploaie mare.

Izabela, soţia păcătoasă a Regelui Ahab a jurat că se va răzbuna pe Sfântul Ilie pentru că a omorât proorocii lui Baal. Atunci Sfântul Ilie a fugit în pustiu. Pe când dormea, a venit îngerul lui Dumnezeu, l-a trezit şi i-a dat să mânânce o turtă coaptă în vatră şi i-a dat un urcior cu apă, din care să bea, să prindă putere pentru drumul lung pe care urma să îl facă în deşert.

S-ar mai putea scrie încă multe întâmplări minunate din viaţa Sfântului Ilie, dar nu ne permite spaţiul tipografic. Trebuie, totuşi, amintit că Sfântul Ilie a coborât foc şi a ars două cete a 50 de oameni trimise să-l ducă la Regele Ohozia. Şi iată ultima povestire despre Sfântul Ilie din Vechiul Testament. Sfântul Prooroc Ilie era cu Proorocul Elisei lângă apa Iordanului. Sfântul Ilie a strâns mantia sa, a lovit apa cu ea şi apa s-a dat la o parte lăsându-i pe cei doi să treacă cum ar fi trecut pe uscat. Apoi "pe când mergeau ei aşa pe drum şi grăiau, deodată s-a ivit un car cu cai de foc şi despărţindu-i pe unul de altul, a ridicat pe Ilie în vifor la cer." (IV Regi , 2).

Sfaturi pentru părinţi:

— Au auzit copiii dumneavoastră despre Sfântul prooroc Ilie Tesviteanul? Dacă aveţi o Biblie citiţi-le copiilor despre acest prooroc sau citiţi dumneavoastră şi apoi povestiţi-le şi lor. Dacă nu aveţi în casă Biblia faceţi tot posibilul să obţineţi una. Biblia nu trebuie să lipsească din nici o casă.

— Pentru călcarea poruncilor lui Dumnezeu şi în special închinarea la idoli Dumnezeu a dat oamenilor pedepse grele, în cazul acesta fiind seceta. Când oamenii s-au întors la Dumnezeu seceta a încetat. Noi, ca indivizi, fiecare în parte, suntem siguri că nu facem nimic împotriva voinţei lui Dumnezeu? Ne învăţăm noi copii şi insistăm, oricât de greu pare să fie câteodată, ca fiii şi fiicele noastre să nu facă lucruri neplăcute lui Dumnezeu?

— Femeia văduvă, deşi avea foarte puţină făină i-a făcut o turtă Sfântului Ilie şi i-a dat acestuia să mănânce înainte de a mânca ea şi fiul ei. Pentru bunătatea ei Dumnezeu a răsplătit-o. Oare noi avem bunătate sufletească şi îi învăţăm pe copii noştri să fie buni? Un om, cât de sărac poate găsi un om mai sărac decât el care are nevoie de ajutor. I-am ajutat noi pe oamenii care nu au ce mânca sau ne-am făcut că nu-i vedem pentru că trebuie să strângem bani să cumpărăm altă maşină mai frumoasă decât a colegului de servici?

— Este impresionant cât de mult l-a ajutat Dumnezeu pe Sfântul Ilie dacă a trimis corbii să-i ducă mâncare, iar mai apoi a trimis îngerul să-i ducă apă şi o turtă. Ridicarea la cer este de asemenea impresionantă. De aici trebuie să învăţăm că Dumnezeu îi iubeşte şi îi ajută foarte mult pe oamenii care fac voia sa. Deci, trebuie să ne străduim cu toţii, părinţi şi copiii, nu doar să nu-l mâniem pe Dumnezeu, ci să-I urmăm poruncile cu dragoste şi sârguinţă, iar la necaz să chemăm numele său cu toată încrederea. ❁

Maica Preoteasă

In Memoriam *Cont. de la pag. 20*

din partea Bisericii sârbe din Montreal, Rev. Irenee Beaubien, din partea Centrului Ecumenic din provincia Quebec. Au mai fost prezenţi la înmormântare, fără însă a sluji, şi alţi clerici din provincia Quebec.

A participat la funeralii Gerald Tremblay, primarul oraşului Montreal, împreună cu soţia. Un mare număr de credincioşi din Montreal, din alte oraşe ale Canadei, din Europa şi din Statele Unite au condus pe părintele Petre Popescu pe ultimul drum.

Înhumarea a avut loc în Cimitirul Mont Royal din Montreal. A urmat o masă de pomenire, la aşezământul "Casa Română", pe care tot răposatul l-a ctitorit.

Părintele Petre Popescu şi-a încheiat şederea pământească în ziua de 10 iunie, exact la 52 de ani de la învestirea sa ca paroh al Bisericii "Buna Vestire" Montreal.

Dumnezeu să-l odihnească în pace! ❁

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals Postage Paid at Jackson and additional offices